

Figueres

XVII Aplec de la Sardana
Homenatge al mestre
Artur Rimbau i Clos

Pàgina 2 (Cap a la part del Pirineu)

Amb força indiferència

Diumenge vinent, eleccions per a les Cambres Agràries

Unió de Pagesos

demana l'abstenció

Pàgina 16

Una de les més antigues de l'Empordà

Se celebrà

la "Romeria de la Mare de Déu
del Camp"

Més de mig poble de
Sant Climent hi
participà

Pàgines 8 i 9

"Meu" Massot
Museo
de l'Empordà:
tema polèmic

"No volem saber res
amb l'actual Patronat"
(Ismael Planells -
Jordi Massot)

Pàgines 8 i 9

Palafrugell

Finalitzaren les Festes de Primavera
"Carrusel Costa Brava": un gran èxit

Pàgina 11

RESTAURANT
SELF-SERVICE

Sempre al vostre servei

El marc ideal per als àpats familiars.
Tots els dies festius obsequiem als vostres fills
amb un regal sorpresa.

Local climatitzat - parc infantil.

Dip. Legal: B-18920-1977

9PAIS Redacció, Administració
i Publicitat c/. Lasauca, 21 - 1er. C
Tel. 50 57 63 - FIGUERESDirector general: Emili Casademont i Comas
Secretari de redacció: Juli Molons
Coordinació: Narcís J. Ferrer, Jordi VallmajóRedactors i col·laboradors: Josep M.ª Ametlla, Xavier Amir, M.ª Àngels Anglada, Joaquim Ballester, Martí Balló, Josep Bartolomé, Antoni Calvó, Josep Clara, Albert Carreras, Josep M.ª Company, Ferran Garrido i Pallardó, Antoni Godoy, Ramon Guardiola, Jaume Guilla-
met, Joan Guillaumet, Alfons Gumbau, Albert Gurt, Xavier de Lerma, Montserrat Minobis, Josep M.ª Ortega, Narcís Pijoan, Josep Playà i Maset, Eduard Puig i Vayreda, M.ª Lluïsa Rodríguez, Alfons Romero, Josep M.ª Salvatella, Miquel Sempere, Jaume Sureda i Prat, Francesc Tibau, Torner Malé (fotografia)Secretària: M.ª Assumpció Casamitjana
Departament de publicitat: Josep de la Fè
Disseny publicitat: Pere PratsComposició: Fotocomposició/Servicios - Tel. 330 05 45
Impress: Vallesana de Publicacions, S. A. - c/. Calders, 21-25 - Sabadell
Distribuidora dels Països CatalansGerent: Alexandre Liaño
Adjunt a gerència: Alina Vallmajó
Conseller: Vicenç Burgas
President: Carles López Cusieditoria
empordanesa, s.a.

Cap a la part del Pirineu

Per Emili Casademont i Comas

Ciutat Mare de la Sardana

Un any més, el Foment de la Sardana Pep Ventura organitza el seu ja tradicional Aplec. Diumenge vinent (com sempre, el tercer del mes de maig), els sardanistes figuerencs —figuerencs, de tota la comarca i de molts altres indrets del Principat i del Rosselló— es donaran cita, al matí i a la tarda, a l'anomenat "Bosc de les alzines", prop de les instal·lacions del Club Natació Figueres, per tal de gaudir d'una joiosa diada i d'honorar la dansa més bella. Quatre cobles, o sigui, l'Amoga, la Marina, la Miramar i la Principal del Llobregat —quatre cobles prestigioses, cal remarcar-ho—, faran "tronar i ploure"... Bé, això, com el lector pot suposar, és un dir. Déu vulgui que el temps faci bonat i ens obsequi a tots amb un bonic diumenge de primavera. Faran "tronar i ploure", deïem, en el sentit d'oferir una "tocada sardanista", valgui d'expressió, incommensurable. Una "tocada" que obligui a tots els ballaires, si us plau per força, a sentir-se més agermanats que mai i més catalans també que mai, en aquest primer Aplec de la Sardana que la capital de l'Alt Empordà celebrarà dintre el marc de la Generalitat restaurada... I, a la nit, hi haurà, així mateix, audició. Serà a la Rambla, sota el teulat d'uns plàtans que, després d'aquell cèlebre "escapçament" que patiren fa uns anys, ara se'ns mostres ufanosos, rejoyenits...

El XVII Aplec de la Sardana de Figueres retrà homenatge a un empordanès il·lustre. Parlem del mestre Artur Rimbau i Clos, destacat músic i compositor. Rimbau és fill de Sant Feliu de Guíxols, la senyorial ciutat costabravenca del Baix Empordà. Però també va viure molts anys a l'Alt Empordà. A Agullana, concretament, abans de "fugir" cap a Barcelona. I fou en aquest pintoresc poblet del nostre Pirineu, precisament, on Artur Rimbau, a deu anys, aprengué les primeres solfes i on més tard, juntament amb els germans Capdevila, de Tortellà, fundà la coble Joventut Agullanense i hi tocà el fiscorn. Rimbau va ésser un perfecte i gran autodidacta. I artísticament es troba entre "Xaxu" i Bou. "Aplec de Joventut" és el títol de la primera sardana que estrenà (Barcelona, any 1921). I d'aleshores ençà, n'ha "engiponades" prop de tres-centes. Cal dir que encara avui, a la seva obligada residència de l'Hospital Geriàtric, de Girona, l'home treballa intensament... Als seus 80 anys fets!

Artur Rimbau i Clos, enamorat de Figueres, fou un dels primers i més fermes defensors, davant la "incomprensió" i la tosuderia d'alguns, del títol que la capital de l'Alt Empordà ostenta per dret propi. És a dir, el de Ciutat Mare de la Sardana. Això, cal dir-ho, li costà disgustos. Determinats "personatges" de Barcelona —i àdhuc de Figueres mateix— li volgueren fer la guitza. Però ell no defallí mai. Denuncià moltes "coses estranyes" que passen al món del sardanisme. I la seva "gosadia" arribà fins al punt de compondre una obra bellíssima, inspirada, que aviat es feu popular arreu: "Figueres, Ciutat Mare de la Sardana", sardana que les quatre cobles que intervindran a l'Aplec de Figueres d'enguany tocaran diumenge, a la tarda, al "Bosc de les alzines".

"Figueres, Ciutat Mare de la Sardana", obra senzilla, bonica i alegre, com totes les peces de l'extens repertori del mestre Rimbau, ha triomfat plenament. Com ha triomfat i s'ha imposat, també, un títol que, amb tots els honors, la capital de l'Alt Empordà sempre ha ostentat i que ningú mai no li podrà negar...

Política a peu pla

per Jaume Guillaumet

De Setembre a Maig

Acabo avui la sèrie de comentaris polítics d'aquesta secció encetada fa nou mesos. Des d'aquell Onze de Setembre plebiscitari i curull d'esperances a aquest final de maig que la nota més positiva és sens dubte el to de la presa de possessió del nou Capità General de Catalunya, amb assistència del President, els consellers i els parlamentaris de dreta i esquerra.

Han passat moltes coses al llarg d'aquests nou mesos. En general cal reconèixer que les coses no van tant bé com hom desitjava, com hom sommià la nit de la Diada després d'aquella desfílada històrica d'un milió i mig de catalans passeig de Gràcia avall fins al monument que Barcelona dedica a Rafael de Casanova. Hi ha un inici de decepció, quan ens acostem al primer aniversari d'aquelles eleccions del 15 de juny 1977, tan properes i tan llunyanes alhora, en les quals el poble català va derrotar el franquisme per la força lliure i pacífica dels vots.

Hom ha descobert, amb una decepció ben comprensible, que la democràcia no és la panacea, sinó únicament l'eina. Potser vàrem haver de cultivar massa anys l'esperança de la llibertat y vàrem sacralitzar les paraules com si fossin varettes màgiques. Ara ens trobem amb la crua veritat de la democràcia, que com digué una vegada el britànic Winston Churchill és el menys dolent de tots els sistemes polítics.

El país que ens ha deixat la dictadura no és aquell tan bonic de la propaganda dels anys del desenvolupament franquista. Ben al contrari, és un país carregat de problemes molt profunds, sumit en una crisi econòmica que ni un govern socialista podria superar gaire aviat, com senyalava no fa gaire el cap de l'oposició espanyola, Felipe González. La democràcia, ens atorga el dret i el deure de aixecar-lo entre tots i hi ha molta feina, no hi ha altre camí. La democràcia, això sí, vol dir que ara això s'ha de fer sense cartes amagades perquè els governs hauran de respondre des d'ara de la seva actuació davant dels representants que el poble ha elegit al Parlament.

Hom ha descobert també, amb decepció, que el restabliment de la Generalitat tampoc era cap solució definitiva. El President Tarradellas va tornar

a l'exili, va formar govern i quan ja han passat set mesos del retorn, encara l'Estat no ha traspassat els primers serveis. Omplir de contingut el vas de cristall buit de la preautonomia és un procés molt difícil, com va ser-ho també l'any 1931. Com difícil serà també aconseguir l'Estatut d'Autonomia que el nostre poble necessita per autogovernar-se.

Hom ha descobert també, amb decepció, que la política és un joc d'astúcies, sovint poc clar i ple de punyeteries, que els polítics no sempre expliquen ni poden explicar exactament el què fan per no espatllar-ho, encara que al capdavall hom veu que les aparents contradiccions han servit per alguna cosa. En aquest context cal entendre sobretot la política de la Generalitat, tot i que he de coincidir inevitablement amb els que creuen que el clima de desorientació i de decepció popular comença a ser preocupant. Cal constatar una política massa personalista del President Tarradellas, en perjudici d'un protagonisme mínim de consellers, parlamentaris i partits majoritaris.

Hom assisteix també amb decepció al manteniment dels ajuntaments i diputacions franquistes per un temps ha massa llarg i al qual no es veu encara un termini clar. Aquesta és, de ben segur, una de les causes fonamentals del desencant popular.

De tota manera, no hem d'oblidar que la política és l'art d'allò que és possible i que potser aquesta via espanyola tan singular cap a la democràcia no dona per més. Naturalment, tot l'esforç ha de ser per aconseguir que sí que ho doni.

Aquesta etapa de comentarista polític a 9PAÍS i la que a un altre nivell he desenvolupat amb la meva columna diària al diari Catalunya express, i que ara dono per acabades, ha estat una experiència ben interessant, però mai me l'he plantejat com l'eix de la meva dedicació periodística. Espero reprendre aviat el contacte amb els lectors de 9PAÍS, parlant d'altres temes tant importants com els estrictament polítics, els temes del país de cada dia, de la pre-política que podríem dir-ne, que des d'un començament han estat el centre de la meva activitat professional.

Des del banc del general

Per Pere Carrer

Catalunya i Occitània

Llegeixo que demà, dissabte, dia 20, a la nostra ciutat es celebrarà un acte públic del "Cercle d'Agermanament Occitano-Català", entitat que té com a finalitat bàsica l'estreñer els lligams, sobretot culturals, que uneixen a Catalunya i a Occitània en la seva lluita per a la total recuperació de l'identitat nacional.

Aquest acte m'ha suggerit el fet de què va ésser precisament un figuerenc ben il·lustre, Damas Calvet, qui va iniciar l'any 1861, i amb motiu de la seva assistència als actes del Felibritge a Tarascó, les relacions entre els escriptors catalans i occitans, als quals van donar coneixement de la Reinaixença catalana. Posteriorment, el propi Calvet va traduir importants obres de Mistral, Aubanel i Roumanille, i publicà un poema dedicat "Als poetes de Provença".

D'aleshores ençà, sempre ha existit una certa relació entre

Catalunya i Occitània, relació que ha passat per diferents graus d'intensitat, però que diverses raons, sobretot de tipus històric, justifiquen plenament. Al marge d'un origen comú, no podem oblidar que sovint els comtes-reis de Catalunya eren senyors de la Provença, de Galdà o de Tolosa, Jaume I va néixer a Montpeller, àdhuc en un moment determinat va estar a punt de transformar-se en realitat un gran estat catalano-occità, que la croada albigea, la batalla de Muret amb la mort de Pere I i el posterior tractat de Corbeil, varen fer inviable per sempre més.

Però la nació occitana, que no va arribar a ser una realitat política, com ho va ser llavors Catalunya, en l'aspecte cultural, en l'aspecte de voluntat d'ésser, no ha mort, malgrat la persecució i la brutal pressió del centralisme francès que ja el 1359 publicà el decret de Viller-

Cotterêt, en el qual s'imposa l'obligatorietat de l'ús de la llengua francesa, en un intent —força reeixit— d'anorrear no altra cosa que la llengua dels trobadors, dels gran poetes del "fin amor".

Tot això, es pot dir, és història vella. És possible; però sí que és cert que a Catalunya i a Occitània hi ha molts noms de pobles, de valls o de rius que són iguals, que els cognoms de les nissagues es reparteixen pels Països Catalans i per la Gasconha, l'Auvernha, el Delfinat, el Lengadoc, la Provença, el Lemosin o la Guèna, que a l'hora present Catalunya i Occitània comparteixen un neguit comú pel futur més lliure de les pròpies comunitats. És per això que em fa l'efecte que la nostra ciutat pot estar contenta que s'hi celebri aquest trobada, aquest acte, que apropa dos pobles germans que una derrota malastruga va separar.

Entrevistes fantàstiques

Avui:

Per Josep Maria Capella

La "pajarita" del C.I.T.

D'entrada, val a dir que era necessària. Una campanya per intentar fer de Figueres una ciutat neta. Sí, senyor! Encara que a mi, personalment, em fa l'efecte que l'escut del C.I.T. al nas de la "pajarita" és un pegot...

—Doncs, què volia? Posar-hi l'escut del seu partit?

—No m'ha entès, vostè. És natural que hi figuri, al cartell, l'emblema de l'entitat promotora i podien haver-lo posat a qualsevol lloc: en un dels triangles, a sota..., però crec que a la punta del nas queda poc estètic...

—Escolti; si ens hem de fixar en aquestes coses... El que és important és el missatge, em penso!

—Sí, dona.

—I vol que li digui? No estic pas massa contenta!

—Per què?

—Perquè ja fa dies que soc al

carrer i no podem pas dir que s'hi conegui massa. Després de les Fires i amb la tramuntana que ha fet, hi ha més papers que mai... i plàstics i de tot i força per terra.

—I doncs, què es pensava? Que amb uns cartells i una campanya escolar n'hi hauria prou? Santa innocència!

—No; però jo em pensava que almenys els responsables oficials de la neteja tindrien més cura en escombrar la ciutat; no sé, em penso que si féssim una bona neteja a fons..., potser a la gent li faria vergonya de tirar deixalles a terra i es recordarien de mi, de la campanya que represento i de la necessitat de tenir-hi cura tots plegats. Però si els qui haurien de donar llum, donen fum! Malament rail!

—Potser sí, té raó. Però a mi em sembla que hem d'ésser els ciutadans els que hem de co-

mençar per no embrutir.

—D'acord; però ara hom pensa que amb la campanya ja ho han fet tot, i no és això. D'aquí quatre dies, em posaran al damunt un altre cartell i tot quedarà igual.

—Au, dona, no sigui pessimista! Si la joventut s'ho agafa com a cosa seva, ens en sortirem.

—Miri, miri, aquí sota mateix, als meus peus: caps de xiclets; això no ho ha pas tirat gent gran!

—Tampoc no haurà tirat cap jove aquest embolcall de "caldo de gallina", perquè avui només en fumen els vells i algun capellà.

—I aquestes peles de taronja?

—I aquesta seva germaneta petita?

Certament que no en farem ben res d'una campanya, si fem ocellets de paper i, un cop acabats, els tirem a terra.

Aquests artistes...

Per Narcís Pijoan

Catàlegs rústics

La galeria "Art-3", de Figueres, continua la temporada dignament, amb l'exposició de l'artista Clapera Mayà.

Les pintures i dibuixos de Clapera Mayà no constitueixen un fred treball estètic sobre el paisatge i la pagesia de La Garrotxa, elaborat tot utilitzant esquemes cíclics o seriatos encabits dins unes vinjetes de petites dimensions com els còmics. Si bé des del punt de vista formal el llenguatge de l'artista adopta sovint l'aspecte gràfic i narratiu de la plana periodística il·lustrada, la seva recerca íntima aconsegueix una mena de nova fórmula plàstica en la qual no es treballa sobre les impressions directes de les coses i de la vida rural, sinó que aquelles venen filtrades a través del món poètic de la crònica històrica quotidiana. Poesia de poesia. La poesia social del paller i l'espardenya, del pagès i del seu instrumental, de les feixes volcàniques farcides de cal·ligrafia ornamental, no com a base de calc, sinó com a excitant emotiu que determina l'activitat testimonial d'un esperit sensible. Per tant, notícia autèntica olotina, amb tot l'impuls líric i tota la frescor d'un dibuix insistent i expressiu, bonyegut i escolar.

Una exposició estranyament refinada, plena de delicades ressonàncies. Nous contorns i nous colors, fan

més àvida la visió del minúscul univers catalogat de Clapera Mayà.

A sentiment

Per Antoni Calvó

L'escull de la manipulació política

Parlar de la manipulació, d'aquest intent subtil i silenciós de llevar la capacitat crítica, imaginativa i de sensibilitat dels ciutadans per tal d'alienar-los, és sempre difícil i fins i tot perillós perquè ha esdevingut un tòpic, i perquè manipulació és una paraula devaluada per l'ús, sovint indegut i incorrecte, que se n'ha fet. I és encara més especialment arriscat parlar-ne amb una certa superficialitat com necessàriament ho he de fer per manca d'espai i de temps.

La manipulació —en el sentit que he apuntat al començament— consisteix, dit gairebé telegràficament, a alterar el pensar i el voler, els desigs més profunds i bàsics dels ciutadans i substituir-los per uns altres, però —condició indispensable— sense que se n'adonin, sense que ho adverteixin.

Així, subtilment es transposa el desig de justícia per la sobreestima de l'ordre públic, i hàbilment se substitueix l'ansia de llibertat —individual i col·lectiva— per l'afany desmesurat de progrés material. Així, ningú no ens ha cantat les excel·lències de quaranta anys de justícia generadora de reconciliació, sinó de quaranta anys de pau —encara que fos de cementiri—; ni ningú no ens ha parlat de quaranta anys de dignitat, sinó de la quantitat d'electrodomèstics que posseïm.

Aquesta és la manipulació política que hem sofert i que tot just comencem a superar, encara que no pas a nivell municipal. Perquè quan els regidors dels ajuntaments de tots aquests anys malden per convèncer-nos de què no hi han fet —ni hi fan— política, quan tots sabem que n'hi han fet una de molt concreta, no evidencien altra cosa sinó que han estat —i són— víctimes d'una doble manipulació: com la societat de consum, són manipulats i ensems són un aparell formidable de manipulació.

Nogensmenys, el perill de manipulació política es manifesta avui en els partits polítics quan es fan més ençà o més enllà, no pas com a resposta a l'exigència d'una millor defensa d'uns ideals determinats, sinó per pur oportunisme electoral. I es manifesta en els polítics i homes de partit quan diuen blanc on ahir deien negre, o quan canvien de partit, no per fidelitat a unes conviccions personals, sinó només per a assegurar-se el protagonisme personal, el poder que sacia el seu desmesurat personalisme i la seva folla vanitat.

Aquesta és la manipulació política, aparentment incruenta però plena de la violència més inhumana perquè subjuga i oprimeix amb guant blanc i el somriure als llavis.

Protesta d'Òmnium Cultural

Per la manca de resultats obtinguts per la Generalitat, en matèria de cultura

(De la nostra Redacció). Amb prec de publicació, hem rebut el comunicat següent:

"La Delegació d'Òmnium Cultural de l'Alt Empordà, profundament disgustada per la manca de resultats obtinguts pel president i pels consellers de la Generalitat en matèria de cultura, uneix la seva protesta a la d'altres entitats que se'ns han avançat, tot i subratllant, a més,

que les darreres declaracions del president Tarradellas referent a l'ensenyament constitueixen una defeció de tot allò que podiem esperar d'un govern propi. Fem remarcar que, pel que veiem i fins ara, les vertaderes aspiracions culturals del nostre poble no han tingut, entre els nostres polítics, el ressò que cal".

GALERIA DE ARTE VICTORIA

Por traslado y ampliación

Última colectiva de la temporada

Obras de Abras, Artigal, Cervera, Comellas, Estrada Vilarrasa, Massot, Matabosch, Mir, Molons, Sarquella, Sibecas, etc.

Una gran oportunidad que le ofrecemos del 18 al 30 de este mes.

Calle Llers, 4. Tel: 50.15.42. FIGUERES.

RESULTADO DEL CONCURSO

¡¡Gane un Fiesta por amor al arte!!

Reunido el jurado local, compuesto por:

Rvdo. Manuel Pont Bosch, Director de Radio Popular de Figueres.

Doña Nuria Munarriz Sans, Directora del semanario "L'Empordà".

Don Emilio Casademont Comas, Director del periódico "9 País".

Don Jaime Fernández Gumbau, Agente de Publicidad.

Don Carlos Gardella Guillaumes, Gerente del Garage Central.

Fueron otorgados los siguientes premios:

- 1°. Premio de 10.000 ptas. PILAR PACHECO VALLS, de Figueres.
- 2.º Premio reloj Ford, PILAR COMELLAS PLANAS, de Avinyonet de Puigventós.
- 3.º Premio reloj Ford, ANTONIO CASADO CASADO, de Figueres.
- 4.º Premio reloj Ford, ANTONIO PADILLA EXPOSITO, de Figueres.
- 5.º Premio reloj Ford, LUISA MORENO ROMO, de Figueres.

El ganador de la fase local, Pilar Pacheco Valls, de Figueres, pasa a la FINAL NACIONAL para optar al premio

¡¡Gane un FIESTA por amor al arte!!

FORD FIESTA

GARAGE CENTRAL

CONCESIONARIO FORD PARA FIGUERES Y COMARCA

Caamaño, 16 - Teléfono 500667 - Rutlla, 13

INSTALACIONES PROVISIONALES

NOTA: Todos los participantes en nuestro concurso, recibirán un obsequio como agradecimiento por su cooperación.

Cinema

El darrer film de Tomàs Mallol

(De la nostra Redacció, per Albert Carreras).— Nova trobada amb Tomàs Mallol, el cineïsta amateur de Torroella de Fluvià. Una cinquantena llarga de persones es donaren cita el passat dijous a l'Hotel President, per tal d'assistir a la projecció d'una pel·lícula del realitzador empordanès. Vells amics i coneeguts de Mallol, seguidors fidels de la seva filmografia que, una vegada més, varen tenir l'ocasió de comprovar la maduresa, preparació i sensibilitat d'un home que prepara, crea, dirigeix i realitza les seves pròpies obres. Existia, a més, l'alicent dels intèrprets: els figuerencs Joaquim Crumols i Joan Minobis.

"QUAN SÓC PERDUT EN L'OMBRA"

Uns versos de Salvador Espriu encapçalen la cinta. I molt aviat dues figures serioses s'observen en una llarga taula ornada de rellotges metàl·lics i esferes sense números.

D'entrada, ja ens trobem amb la mida del temps, una de les obsessions de Mallol, que ha creat un protagonista, absent del món dels vius i empenyat en la recuperació de moments de la seva existència.

Un simbolisme inicial (fitxes de dominó) dins l'estil Bergman, precipita al nostre personatge a la recerca del seu passat en un lent itinerari pel seu habitatge, que esdevindrà repetidament tràgic.

EL MUTISME DELS OBJECTES

El mirall no reflecteix la figura. Els rellotges de paret, parats i sense possible reactivació. El piano i el gramòfon no sonen, les joguines trencades i sense moviment. Cap element no té vida i el protagonista comprova, sense cap dubte, la seva situació. Es un ésser immers en el

temps sense cap lligam amb la vida, totalment al marge de l'existència humana, sense cap possibilitat de recuperació. Sols l'obertura d'uns finestrals i la joia d'uns infants que corren, trenca la situació de "buit" inmens del personatge que, malgrat la seva total i irremeiable marginació, pot veure que la vida continua el seu curs en una simple i poètica imatge d'uns nens que juguen.

ELS ELEMENTS DE TOMÀS MALLOL

Mallol, ja veterà realitzador, té un especial encert a resoldre el marc adequat per les seves obres i a seleccionar els elements, tan humans com inanimats, de les seves pel·lícules.

Joaquim Crumols fa un notable esforç de concentració. Això comporta una interpretació acurada, emotiva i particularment expressiva en tot moment. Al nostre entendre, és extraordinària la seqüència del piano, lenta i ben matisada, tant de realització com d'interpretació. Joan Minobis crea un "vigilant" correcte.

Esplèndida d'ambientació resulten els estatges de la finca Solés de Vilafant i les joguines cedides pel col·leccionista, Josep Maria Joan.

Completà la vetllada un "curt" de les Fires de Figueres de l'any 1926 de gran valor històric. "Instante", una breu pinzellada del pas d'un tren, i unes ràpides imatges d'un viatge en carro a Figueres, rodades també per Mallol en homenatge al seu pare.

Un animat col·loqui va cloure la sessió cinematogràfica, testimoni d'un home enamorat del cinema que empra, segons les seves pròpies paraules, tot el que és al seu abast, per tal de provocar sensacions i emocions a l'espectador.

6 x 9

Por BY SENS

POR LO MENOS, REPRODUCIBLE

Si el programa oficial de Fires de 1978 apenas ha variado en la organización de actos; si apenas se ha movido de la línea que ha mantenido en los últimos años, por lo menos, caramba, esta vez era reproducible. Por lo menos, esta vez, presumiblemente la última del estilo, apareció sin aquella nota detonante de que había que pedir la venia a la comisión de fiestas para difundir algo que, cuanto más se difunda, mejor. Se había caído tanto en el error que a mí me ha parecido, desde este simple detalle, que el programa caía con un final feliz.

LA BUSQUEDA

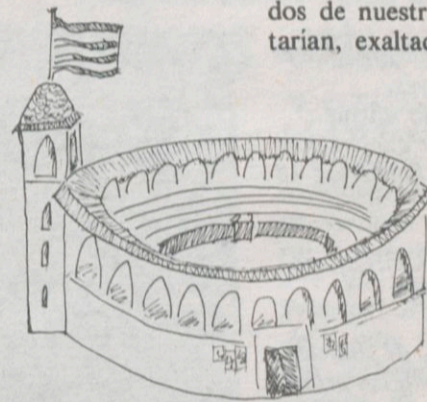
Si tardan mucho las elecciones municipales, hasta nos podemos encontrar con que lleguen las próximas Fires y tampoco sepamos dónde colocarlas, oiga...

AL ALIMON: SANT FELIU - FIGUERES

El empresario taurino figuerense, Mario Gelart, ha comprado la plaza de Sant Feliu de Guixols, al alimón con su buen amigo Amadeo Grau. Oportunidad y visión de negocio, que de todo hay por la experiencia. La "bombonera" de Sant Feliu, como la llaman los gerundenses, ha pasado a plena jurisdicción figuerense. De momento, Gelart, le ha borrado aquello de "España Brava", que era su nombre oficial. Y hace bien, porque demasiada transformación le ha dado el turismo a los toros para que, encima, se lo colguemos en la entrada. Lo que empezó al alimón va a ser total: el mismo cartel de espa-

das que actúe el sábado en Sant Feliu, lo hará aquí el domingo. A esto se le llama planificación por todo lo alto. Una planificación que, sin duda, no entusiasmará a los más viejos taurinos

destemplados por la decepción: no hay toros, ni toreros, ni "na". Sólo hay turismo. Y, encima, que no falte. Porque si estuviéramos en las épocas de la vibración, de la gran vibración taurina, los más viejos aficionados de nuestro ámbito comentarían, exaltados, la gran idea

del lugar, que no pueden adaptarse a la era del automatismo. Pero es que los más viejos del lugar entusiastas de la tauromaquia, ya hace años que viven

de Mario Gelart: serían capaces de marcharse a Sant Feliu los sábados por la tarde, volver, y esperar aquí la repetición el domingo. ¡Digo...!

Atención jubilados pensionistas

Por la Mutualidad Laboral de Comercio y Hostelería, se han convocado 6 turnos de descenso en el Hotel "EL CID" de Oropesa de Mar (Castellón).

Del 22 de Mayo al 5 de Junio de 1978

Del 21 de Julio al 4 de Agosto de 1978

Del 20 de Septbre. al 4 de Octubre de 1978

Del 21 de Novbre. al 5 de Dicbre. de 1978

Del 20 de Enero al 2 de Febrero de 1979

Del 17 al 31 de Marzo de 1979

No podrán solicitarlo, los que ya hubieran asistido a turnos similares.

La Mutualidad se hará cargo de los gastos de desplazamientos y estancia en el hotel, así como se abonará a cada

asistente una dieta única de 500 ptas.

Se pone en conocimiento de los pensionistas, de la próxima inauguración de la Residencia de Pensionistas de la Seguridad Social en Gerona. Podrán solicitarlo:

Pensionistas de Vejez. Pensionista de de Invalidez que haya cumplido 60 años o cuya invalidez le incapacite para todo trabajo. Pensionista de Viudedad. Si se solicita plaza de matrimonio, éste debe haberse contraído dos años antes de la solicitud como mínimo.

Interesados que precisen más información y solicitudes pueden dirigirse al Presidente de A.S.V.A.T. Sr. Llobet, calle San Vicente, 17 - 1º. Figueres. De 5 a 7 tarde.

PROXIMAS CONSTRUCCIONES EN FIGUERAS

INFORMACION Y VENTA:

IMPORTANTE GRUPO DE VIVIENDAS "UNIFAMILIARES"

PLANTA BAJA: 90 m. superficie cubierta para garage, etc.

PLANTA PISO: Vivienda con Comedor-Estar amplia cocina, tres dormitorios, baño y terrazas.

Jardín en fachada principal y parte posterior del edificio.

Escalera independiente para cada vivienda. (90 % reducción de impuestos).

FACILIDADES DE PAGO: 15 años

IMPORTANTE GRUPO DE NAVES INDUSTRIALES

Zona "Rally Sur", junto a Garage Simca-Barreiros, carretera Nacional II de Madrid a Francia por La Junquera.

Superficie solar cada nave, 500 m.²

Superficie cubierta cada nave, 300 m.² aproximadamente.

Entrega llaves en mano, completamente terminadas.

FACILIDADES DE PAGO hasta 11 años

Fincas

FERCO

Calle Monturiol, 4, bajos

Tels. 502954 502862

FIGUERAS

Enamorado del Empordà

Lluís Roura, joven maestro de la pintura, ha expuesto recientemente en Figueres

—Dicen de mi pintura, que es la obra de un payés.

—Cuando Vd. lo afirma...

—Todo tiene su explicación: trabajé la tierra hasta los 18 años.

DE LA ABSTRACCIÓN AL IMPRESIONISMO

Así se expresa, de entrada, Lluís Roura, que vio las primeras luces en diciembre de 1943, en Sant Miquel de Campmajor.

—Cambiar el arado por los pinceles, ¿fue cosa repentina?

—Aunque el primer óleo lo firmé en 1960, desde niño tuve gran afición por el dibujo.

Lluís Roura, que reconoce haber recibido la orientación de Joan de Palau, se considera autodidacta. Dice estar inmerso dentro del post-impresionismo y que juega, como así lo demuestra en su obra colgada en la Galería Rhodas en la muestra que acaba de cerrar, con unos planos puramente abstractos, que, suavemente, va transformando por el camino del lienzo para llegar a la pincelada expresiva del paisaje, camino de un cielo lleno de luz. Se ha dicho que con todo y tener el Empordà tan buenos e inteligentes intérpretes, hay que reconocer

que Lluís Roura es uno de los que con mayor fidelidad capta esas luminosas y casi líquidas transparencias de la singular atmósfera de esta comarca.

—¿Dónde ha realizado sus exposiciones?

—En Girona, Tarragona, Barcelona, Vic, Platja d'Aro, Madrid, Oviedo, Castellón de la Plana, Banyoles y Figueres.

—Premios más importantes.

—Segundo premio de dibujo en la Bienal internacional "Deporte en las Bellas Artes"; primer premio de pintura "Ciudad de Teruel"; primer premio "Galería Tramuntan", de Palamós;

primer premio "Medina del Campo" (Convocatoria nacional); primer premio "Pintura a l'aire lliure Societat Coral Erato 78". Y otros.

OBRAS DE ROURA EN TODO EL MUNDO...

—Fuera de nuestras fronteras, ¿donde hay obra suya?

—En pinacotecas de Inglaterra, Alemania, Suiza, Bélgica, Estados Unidos, Chile, etc.

—Aquí, en Figueres, acaba de exponer una colección de óleos sobre temas de nuestra co-

marca. ¿Cómo ha respondido la gente del Empordà?

—Maravillosamente bien. He quedado gratamente sorprendido. No me duele decir que han correspondido a la admiración que yo siento por esta inigualable tierra.

—¿Su vida, actualmente, está dedicada por entero a la pintura?

—La familia y el arte se lle-

van todas mis horas. En lo que a la familia se refiere, quiero añadir que sigo con el lógico interés la afición que, por el dibujo, siente uno de mis dos hijos.

Historia breve de este joven maestro del pincel, antes payés y más tarde actor teatral, cantante... En fin, una vida marcada por la inquietud artística.

Doñate

Homenatge pòstum

Indignació, condemna, dolor..., mots que s'han repetit aquests dies arrel de l'assassinat d'Aldo Moro, president de la Democràcia Cristiana Italiana i un dels homes de més prestigi d'Itàlia. Mots que fem nostres, perquè també expressen el nostre pensar i el nostre sentir davant un fet inqualificable per la seva crueltat, l'absurditat del qual el fa encara més tràgic.

Profundament democratacristià, la seva fe en l'home, amb tota la càrrega ideològica i vivencial que aquesta fe comporta i que es podria resumir amb les tres paraules clau de llibertat, justícia i solidaritat, la seva fe en l'home, deïem, li ha costat la vida.

Es parla ara d'Aldo Moro, com del màrtir de la democràcia: certament, ho és, car les seves creences l'han dut al martiri. Per això, nosaltres, des d'aquestes pàgines de 9PAÍS, li volem retre un últim homenatge; homenatge per la seva mort, però més encara per la seva vida, perquè la vida és la que dona sentit a la mort, i aquesta vida no li ha estat llevada, malgrat la seva mort. La seva vida, que fou la seva lluita, és la nostra vida i la nostra lluita: lluita per la llibertat, la justícia i la solidaritat.

Unió Democràtica de Catalunya
(Delegació de l'Alt Empordà)

Gertronic

Concessionari exclusiu de màquines d'escriure i equips de dictat

Figueres, maig de 1978

A: totes les empreses de l'Alt Empordà

Afer: nova sucursal a Figueres

Distingits Senyors: Ens plau assabentar-los que, a partir d'avui, queda inaugurada la nostra sucursal per a tota la comarca de l'Alt Empordà, a la ciutat de Figueres.

Gertronic, concessionari I.B.M.

Carrer José Antonio, 31

Tel: 21.48.07 (provisional)

A tots els nostres distingits clients els preguem prenguin nota de l'adreça a la qual caldrà que es dirigeixin a partir d'avui.

A aquells que encara no en són els detellem tot seguit els serveis que oferim:

Confecionar fotocòpies I.B.M. des de 2 pts. (la més cara 5 pts.)

Fotocòpies a dues cares, plastificades i en paper vegetal

Fotocòpies de plànols a 80 pts. el metre quadrat

Fotocòpies tamany din A-4, A-3 i.....A-2

Reparació i venda de màquines d'escriure elèctriques I.B.M.

Cursos de programador per a treballadors administratius i particulars

Centre de càlcul on el mateix client podrà processar els seus treballs

Estem a la seva total disposició, a fi de poder ampliar-li més detalls que puguin ésser del seu interès.

Gertronic màquines d'oficina, centre de càlcul i ensenyament d'informàtica

De Barcelona estant

Per Montserrat Minobis

Apunts a la notícia de cada dia

MAIG, 5

● Manuel Sacristán, Víctor Mora i Rafael Argullol participaren anit en una taula rodona sobre el "Maig del 68", a la Facultat d'Econòmiques de la Universitat Central. Sacristán fou contundent en la seva anàlisi. Entre d'altres coses, digué: "El maig francès anuncià el final d'una cultura".

● El Claustre de la Universitat Autònoma, en la seva darrera sessió, acordà, entre d'altres coses, que "tant el professorat com el personal no docent hauran de conèixer la llengua catalana".

● Ha nascut el "Bloc Històric Nacional", després d'haver arribat a un acord per a iniciar la formació d'un partit d'esquerra revolucionària, com a opció nacional i independentista. Formen, en principi, aquest "Bloc", el Col·lectiu de Coordinació Socialista, el Moviment d'Unificació Marxista dels Països Catalans i el Partit del Treball de Catalunya.

● Avui, data històrica: comencen els primers debats constitucionals a les Corts. (Això no passava des de l'any 1931).

● El senador Edward Kennedy ha criticat l'ajut privat dels Estats Units al règim dictatorial del general Pinochet: "Estats Units hauria de dedicar les seves energies i ajuts en aconseguir un règim democràtic a Xile", digué Kennedy.

● Avui s'estrena al Lliure el drama històric de Marlowe-Bretch, "La vida del rei Eduard II d'Anglaterra". La novetat d'aquesta estrena del Lliure rau en la presentació, des de fa molts anys, a Catalunya, de Josep Maria Flotats.

● Són ja 50 els dies que Immaculada Gràcia (militant del PCE-i-) resta en vaga de fam.

MAIG, 6

● Vicent Andrés Estellés ha estat proclamat per unanimitat Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 1978.

● La subdirecció general de la Condició Femenina ha presentat a Madrid una campanya publicitària que es projectarà a televisió, consistent en uns "spots" sobre la discriminació de la dona en la societat. Tenia ja notícia sobre aquests "spots" a través de persones que els havien "doblat" i, segons aquestes referències directes, els "spots" els poden signar totes les feministes. Serà qüestió de veure'ls.

● Avui, hi ha l'elecció del president del Barça. És a dir, avui voten els socis del Barça al seu nou president. Qui serà l'elegit? Ariño, Casaus o bé Núñez?

● Antoni Ros Marbà dirigeix avui l'últim concert de temporada de l'Orquestra Ciutat de Barcelona, que, sens dubte de cap mena, a través de la seva batuta, ha aconseguit un lloc entre

els millors. A partir d'ara, Ros Marbà, el qual ja s'ha fet càrrec de l'Orquestra Nacional, solament la dirigirà com a director invitat.

MAIG, 7

● La sorpresa ha sorgit: J. L. Núñez és el nou president del Barça! Ferran Ariño ha estat definitiu: "Estic preocupat pel Barça que avui ha perdut un tros de la seva identitat".

● La Coordinadora Feminista, tot protestant per la manipulació comercial del "Dia de la Madre", ha pintat un mural en una de les cantonades dels carrers Urgell-Diputació.

● El subdirector general d'Institucions Penitenciàries, senyor García Valdés, ha aconseguit tot allò que els grups feministes i d'ex-preses polítiques han reivindicat des de fa anys: la dimissió de "Las Cruzadas Evangélicas". Des d'ara, la Trinitat tindrà funcionàries.

MAIG, 8

● En els debats constitucionals, tant l'Heribert Barrera, per Esquerra Republicana de Catalunya, com l'Ortiz Letamendia, per Euskadiko Eskerra, foren els portaveus de les minories, i rebutjaren, els dos, l'avant projecte de Constitució.

● Immaculada Gràcia (militant del PCE-i-), en vaga de fam des del 16 de març, ha estat deixada en llibertat provisional, previ pagament de les 50.000 pessetes de fiança per part de tres organitzacions: l'Organització Feminista Revolucionària, la Coordinadora Feminista i l'Associació de Familiars i Amics dels Presos Polítics. Tant el PCE(i) com Immaculada Gràcia, han reaccionat en contra d'aquestes organitzacions, acusant-les de "burgeses feministes" (!).

● La Coordinadora Feminista ha fet públic un comunicat, on dona a conèixer, després d'un previ debat, la seva posició davant la Constitució: "L'avant projecte, diuen, presentat a les Corts no recull cap ni una de les reivindicacions que avui tenim plantejades les dones".

MAIG, 9

● Alfonso Guerra es resisteix a deixar de ser "l'enfant terrible" del PSOE. Heus aci una de les seves darreres —i lapidàries— frases: "Podem destruir la UCD en vuit dies".

● El dia 16 entrarà en vigor a l'Estat espanyol el conveni 135 de l'OIT (Organització Internacional del Treball), que fa referència a l'edat mínima d'admissió a la feina: la de 16 anys.

● El setmanari nord-americà "Newsweek" afirma que centenars de soldats cubans, ajudats per carros de combat i caça-bombarders soviètics, han arribat a Moçambic, per tal de

preparar una gran ofensiva contra Zimbabwe (Rhodèsia).

● La revista "Acción Empresarial" indica que els pressupostos mínims diaris d'alimentació per a un matrimoni amb dos fills fou a Barcelona, el propassat febrer, de 466,47 pessetes. La Ciutat Comtal va ésser la segona ciutat més cara de l'Estat espanyol.

● La ràdio i la televisió han suspès momentàniament llurs programes, per a donar-nos la notícia de l'assassinat d'Aldo Moro. El cadàver del president de la DCI ha estat trobat dins d'un cotxe molt a la vora de les seues centrals dels partits PCI i DCI.

MAIG, 10

● Les declaracions de Felipe González, en les quals expressava que ell, personalment, desitjava la supressió del terme "marxista" en la declaració programàtica del PSOE, han aixecat una polseguera enorme entre els seus propis militants i entre d'altres partits polítics. No fa pas massa, el PSOE es declarava "un partit marxista, revolucionari, de classe i democràtic". En què quedem?

● La comissió constitucional aprovà per unanimitat el text de l'avant projecte de Constitució que servirà com a fonament de treball per als debats —article per article—, que començaran demà a les Corts.

MAIG, 11

● Ha estat confirmat a Tarragona que la bossa petrolífera és la tercera del món. L'extensió d'aquesta bossa comprèn des del nord de l'Àfrica fins més enllà de les Illes i, naturalment, inclou la zona situada enfront de les costes catalanes.

● Avui, els mitjans informatius es fan ressò de la possibilitat que hi hagi canvis en el Consell Executiu de la Generalitat. Es parla, fins i tot, que els consellers "cambiables" podrien ser Folchi, Serra i Pi i Sunyer.

● El senyor Múgica, un dels "alter ego" de Felipe González, s'ha entrevistat amb personalitats i líders socialdemòcrates.

● Renato Curcio, cap i ideòleg de les "Brigades Roges", ha manifestat que l'assassinat d'Aldo Moro és "un acte de justícia revolucionària".

● El poble d'Israel ha celebrat el 30 aniversari de la fundació de l'Estat.

● La dreia espanyola s'ha unit, sense fusionar-se. L'acord ha estat pres per Fraga, Areilza, Osorio i Silva, i pensen exigir que les eleccions generals siguin ben aviat (el senyor Areilza, conde de Motrico, ja s'ha definit).

● Pierre Cardin, un dels monstres de l'alta costura, ha estat a Barcelona. Entre d'altres coses, ha manifestat que "prefereix el nu als texans".

Llançà

Els socialistes abandonen les reunions municipals

(Del nostre corresponçal, Josep M. Salvatella).- La darrera reunió convocada per l'Ajuntament, a nivell informatiu, veié la defecció dels partits i sindicats socialistes: PSC, PSOE i UGT, que comunicaren en una nota escrita la seva renúncia a intervenir en aquestes reunions.

Aquesta vegada, doncs, hi ha gué només els partits CDC i ERC. Com a sindicat, CCOO. I entre les entitats locals, Centre Cultural i Associació de Caçadors. Sembla que, poc a poc, molta gent es desentén dels problemes del municipi. És clar que deuen tenir les seves raons. El tema del dia fou, com quasi sempre, l'afer urbanístic. Una qüestió que ve de molt lluny i que, pel que sembla, portarà cua.

PENTECOSTA: SARDANES I CANÇONS

El passat dissabte se celebrà la festa de cloenda del II Curset de Sardanes del Centre Cultural. A la tarda al Port i a la nit a la Vila, actuaren la cobla "La Principal d'Olot", la Fanfara del Centre Guilhem de Venerque (Toulouse) i la coral "L'ideal de Clavé", de Barcelona. Cercavila, sardanes i cançons formaren una diada d'alegria i d'esbarjo molt animada.

El diumenge el grup francès i el barceloní actuaren a la Plaça, on els fou imposada pel batlle de Llançà una llaçada commemorativa.

Tota la gresca d'aquests dies, amb molts forasters pels carrers, ha estat una mica el prelude de l'estiu que se'n acosta.

CARROCERIAS LARUMBE

c/salinas s/n - tel. 50 05 22 - figueras

Ofrece las instalaciones de su nuevo taller
URBANIZACION CAPALLERA

LOS MUNDIALES DE ARGENTINA
Un espectáculo para ser visto en un TV Philips Color.

Con el Color Philips Ud. lo verá como si estuviera allí. El Color Philips es real, natural, con matices y definiciones perfectas. Por eso el TV Philips Color es el de mayor venta en Europa.

El TV Philips Color es el acierto pleno, la compra sin riesgo, el gol decisivo. ¡El color Philips es el color que gusta!

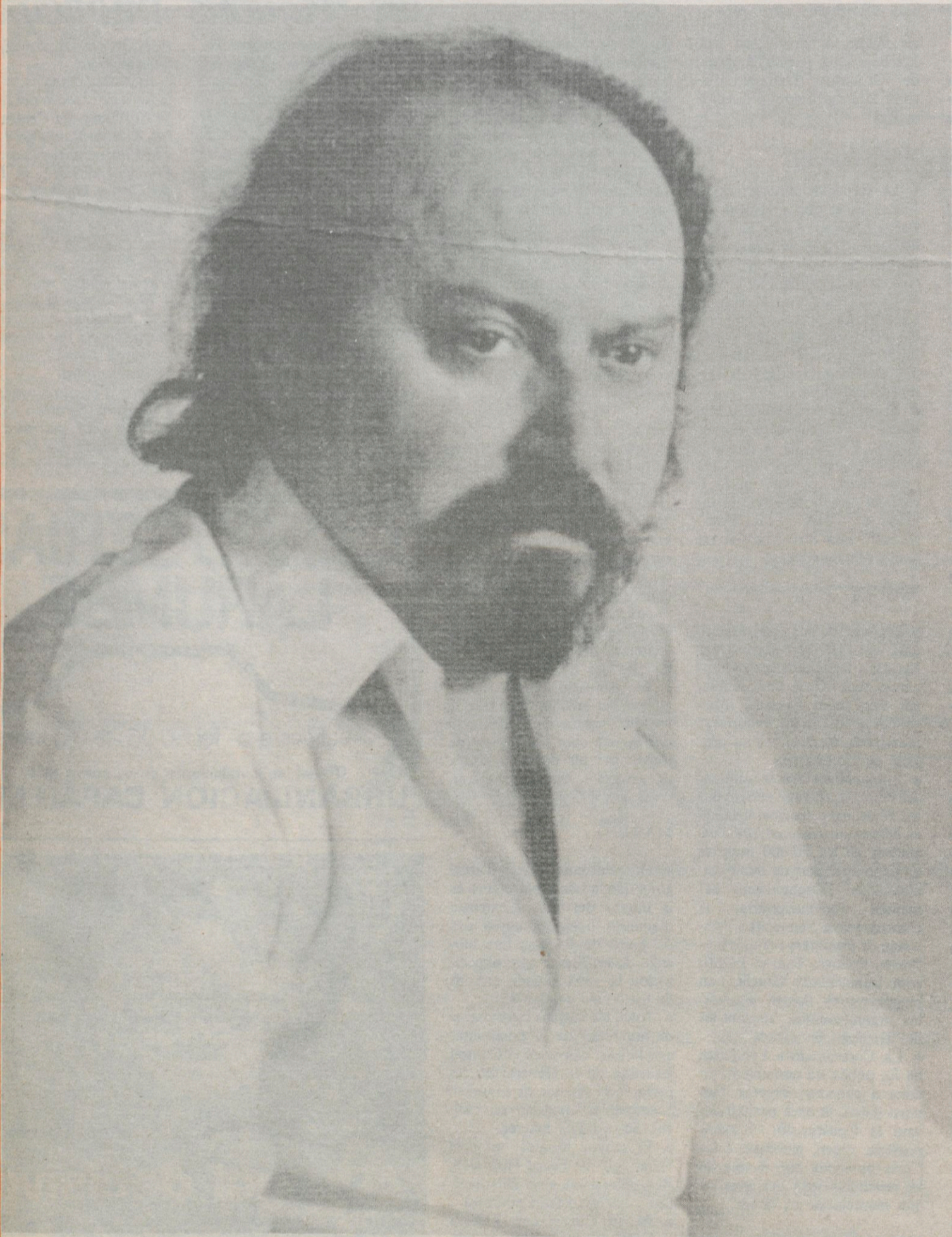
En blanco y negro... o en color, los compradores exigentes prefieren TV Philips.

PHILIPS

¡ANTICIPÉSE!
Compre ahora su TV Philips color en:
establecimientos
Albert
FIGUERES

PHILIPS

"Meu" Massot - Museu de l'Empordà tema polémico

"Nada de nada con el actual Patronato"

(De nuestra Redacción).- Pocas fechas atrás, publicamos en estas páginas una entrevista con la mantenedora del Museu de l'Empordà, Alicia Viñas, con el justo propósito de dar la máxima publicidad a ese centro cultural que, desafortunadamente, no obtiene de los figuerenses y ampurdaneses en general el interés que, sin duda, merece. Durante la charla, surgió, era obligatorio, el tema Massot.

Días después, en el mismo museo, se inauguraba la "Exposició d'Art Abstracte Empordanès", en la que no figura ninguna obra del artista. ¿Qué pasa con "Meu" Massot? A nuestra Redacción han llegado cartas de protesta por tan significativa ausencia. Hemos publicado puntualmente lo que se nos ha escrito, e incluso, en este mismo número, encontrará el lector la última de las misivas recibida.

Por todo ello, y dando al tema la importancia que creemos merece, hemos querido conocer la versión de los hechos una vez más; pero, en esta ocasión, directamente de los poseedores de la parte más importante de la obra de "Meu", o sea, Jordi Massot, como representante de la familia, e Ismael Planells, su hombre de confianza.

—Ya que ustedes nos hablan de la entrevista publicada por

9PAIS, podemos situar los hechos cronológicamente. ¿Cuál es el primer punto que quieren aclarar sobre lo que de Massot se dice en ella? —les preguntamos.

—Hablemos primero del homenaje que organizó el Museu. (La respuesta se produce al alimón). En principio, aceptamos la celebración de la exposición-homenaje; pero poniendo como condición que la presentación

Los representantes del Museu
dispuestos a "negociar"

en el catálogo debía correr a cargo de Joan Fuster o de Ricard Salvat, cosa que nos fue negada, rotundamente, por Josep Mª Joan que, de manera categórica, nos impuso que dicha presentación debía hacerla Josep Vallés. No aceptando nosotros tal imposición, el Museu suspendió la celebración del homenaje. Posteriormente, un grupo de amigos de "Meu" decidió organizar la exposición por su cuenta. Enterado de ello el alcalde, Pere Giró, tomó cartas en el asunto, y el Museu, finalmente, accedió a celebrar la muestra, realizando la presentación Ricard Salvat, el cual (re-marca Ismael) ha estudiado a fondo la obra de Massot, calificándolo, en el mismo catálogo, como uno de los más interesantes pintores del Empordà.

EL MUSEU SIGUE
SIN OBRA DE MASSOT

—Bien, ya han contestado a uno de los puntos. ¿Pueden decirnos ahora por qué sigue el Museu sin obra de "Meu", ni siquiera en depósito?

—Santos Torroella —explica Ismael— hizo una donación de un cuadro de Evarist Vallés y otro de Grau Santos, los cuales creo que están colgados. A mi juicio, esta aceptación es prematura, ya que hay otros pintores de la misma categoría, por lo menos, y según mi criterio, y que se arriesgan a que sus posibles donaciones sean guardadas en un almacén, con el consiguiente desprestigio que para ellos representaría tal marginación. Veo en todo este asunto —sigue diciendo Ismael Planells—, una manipulación para dejar al margen, como se está constatando, no sólo a Massot, sino también a Manera que ha sido por dos veces invitado, representando a la Escuela de París, a participar en el premio Carnegie de Estados Unidos de América. Y también lo mismo ha pasado con otros pintores de nuestro Empordà.

NADA DE NADA
CON EL ACTUAL
PATRONATO

—Y en la actual "Exposició d'Art Abstracte Empordanès", ¿por qué no han participado ustedes con la obra de Massot?

—Tal como está actuando el Patronato creemos que si vamos a una manifestación del Museu, es que aceptamos las "condiciones". Y así, en el caso actual, representaría que estaríamos de acuerdo con lo dicho en el catálogo por Josep Vallés, hermano de Evarist Vallés, cuyo texto, en cuanto a lo que nos concierne, no admitimos. Consideramos que la crítica es libre, aunque, como en es-

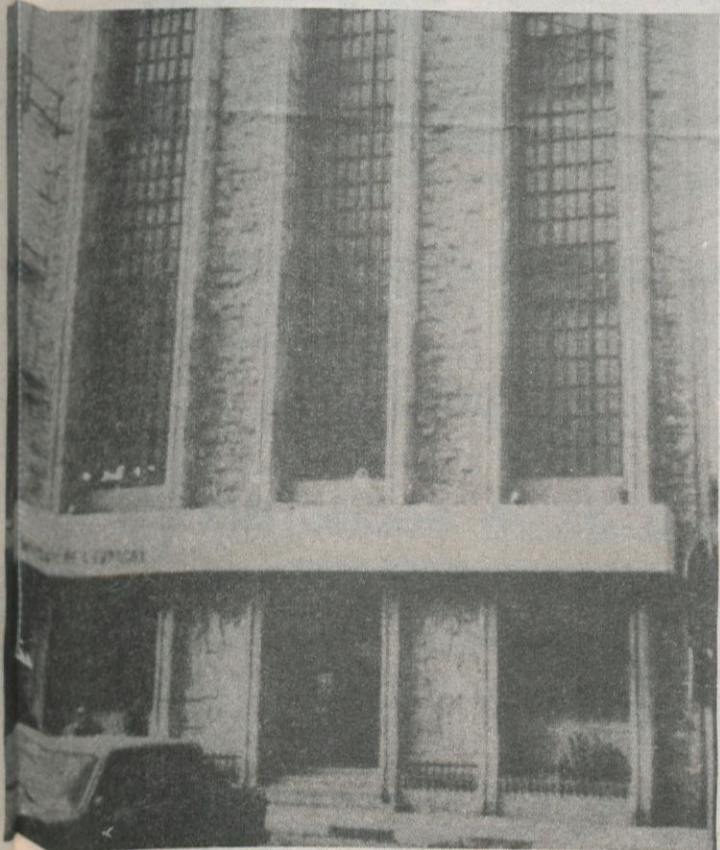

El fallecido pintor no parecen
la cesión de ningún cuadro

caso, no exprese la verdad. No también nosotros somos pres de hacer con la obra de Massot lo que nos parezca. Es de acuerdo en que el Museo tenga obra de "Meu", pero siempre que sea para realzar al artista, nunca para denigrarlo. Y si alguien, quizás el Ayuntamiento, les adquiriese algún cuadro, ¿lo venderían?

—Si —responde Ismael—, siempre que fuese para hacer buen uso del mismo. Lo que quiere decir que haríamos todo lo posible para prohibir que fuese a parar al Museo de l'Empordà, mientras esté el actual Patronato u otro de actuación parecida.

Y así, amigos, están las cosas.

Alicia Viñas, conservadora del
museu, exposa la seva delicada
situació en l'afer

Joaquim Bellostas, de l'Esca... en el número 63 de 9PAÍS, ...nava una protesta, la qual ...carregava —com aquelles ...pestes d'estiu que peten on ...en— al meu damunt, ja que ...guntava a qui servia la con- ...vadora del Museu de L'Em- ...rdà, si a l'Art, amb majúscu- ...a la promoció de particu- ...interessos. La meva actua- ...al Museu de l'Empordà és ...honest i clara, perquè tot- ...i ell el primer, pugui ...rinar-la exhaustivament. Es- ...la seva disposició per aten- ...en tot moment, a aquest es- ...que desconeix l'escala ...valors més elementals, ja ...abans d'opinar tan desim- ...tament hauria de saber que ...què figuri en qualsevol mu- ...l'obra d'un artista ja mort, ...solament es necessita el ...més dels hereus, sinó que se ...nagi fet donació de l'obra. ...A si que l'obra d'en Bertomeu ...massot tingués la deguda re- ...presentació en l'exposició d'Art ...stracte Empordanès al Mu- ...de l'Empordà, vaig ...trevisar-me amb els seus pa- ...sollicitant-los el permís, ...em fou denegat, cosa que ...lamentar moltíssim, tota ...cada que considero que l'obra ...amic Bartomeu Massot ha-

via de figurar-hi amb tots els honors. Per tant, si no ho vaig aconseguir, no fou, pot estar-ne segur, ni per falta de ganes ni de gestions.

També em sembla absurd que em faci responsable de les opinions que el crític Josep Vallés emet sobre l'obra d'E. Vallés i B. Massot, tota vegada que és a ell a qui havia de fer les preguntes que em fa a mi; però com que, pel que deixa entreveure, deu ser un antifeminista declarat, ha trobat molt més fàcil atacar una dona, encara que no sigui "senyoreta", que no pas el crític de "Tele/Exprés", com hauria estat lògic. Per altra banda, encara que jo opini diferent de l'esmentat crític, no acostumo a prohibir, retallar o manipular el que escriuen en el catàleg del Museu els crítics d'Art, als quals s'ha sol·licitat col·laboració. És tan absurd com que jo em queixés al director de 9PAÍS, perquè publica coses tan intemperants com les de Joaquim Bellostas.

Alicia Viñas de Prats

(Conservadora del Museu de l'Empordà)

Una de les més antigues de l'Empordà

Se celebrà l'anomenada "Romeria dels sant climentencs"

Per Josep Playà i Maset

Dissabte passat es va celebrar la tradicional romeria al Santuari de la Mare de Déu del Camp, de Garriguella, que cada any duu a terme el poble de Sant Climent Sescebes. Enguany, la nombrosa participació, d'unes dues-centes cinquanta persones, i l'animació que l'envoltà han mostrat que es tracta d'una tradició ben viva encara.

El romiatge consisteix en anar a peu i en processó des de Sant Climent fins al santuari, travessant els pobles de Mollet i Garriguella. Abans, tothom ho feia així i fins i tot algunes dones hi anaven descalces, com fent una mena de sacrifici, però avui això ha no succeeix i molta gent ja hi va en cotxe. En arribar a la Mare de Déu del Camp, té lloc una missa i després un dinar de germanor, en el qual tothom comparteix un ranxo fet allí mateix.

L'ORIGEN DE LA PROCESÓ I LA HISTÒRIA DEL SANTUARI

Segons sembla, l'origen d'aquesta processó és molt antic, de "temps immemorial", com se'ns digué, i algun document que hem consultat així ho fa constar, donant la xifra de vuitcents anys d'existència, encara que no sembla pas massa segu-

ra. Tampoc no se'n coneix el motiu, tot i que sembla relacionat amb un vot del poble fet a la Verge del Camp en demanda de pluja, com ens digueren alguns, o de tramuntana, segons altra gent.

Aquesta romeria s'inscriu, sens dubte, en la història d'aquest santuari que, segons la llegenda popular, fou aixecat per Carlemany per agrair un miracle de la Verge que l'ajudà a guanyar una batalla. Consta la seva existència en un document de l'any 1218, amb el nom de "Sancte Maria de Campis", però ja existia abans. Fou primer monestir i després priorat fins a la seva desaparició el 1835. Durant l'Edat Mitjana, va tenir una certa importància i sembla que el visità el mateix rei Ferran el Catòlic. Arquitectònicament, el santuari no té gaire valor, si bé existeix en un mur un mural bastant antic, però en no massa bones condicions.

UNA ROMERIA QUE HOM REVIU AMB INTENSITAT

La "Romeria dels sant climentencs", que és com se l'anomena, s'ha fet sempre de manera ininterrompuda, excepte durant els anys de la guerra civil. Un avi de Sant Climent ens ex-

plicava, precisament, una anècdota "del temps de la revolució", en què "en passar per Mollet i Rabós vàrem haver d'amagar el Sant Crist dins una tartana". Segons sembla, sobretot en aquest darrer poble, els veïns els sortiren al pas amb la intenció d'impedir la processó, però en amagar la imatge no trobaren cap raó per a fer-ho i els deixaren continuar.

Antigament, aquesta romeria era viscuda també per la gent de Garriguella, convertint-se en una autèntica diada de festa. Ara sembla haver-se reduït aquesta participació, però, en canvi, els "sant climentencs" la tornen a viure amb intensitat, com aquest any en què feia realment goig de veure com gairebé "mig poble" hi era. Ja ho diu la lletra d'una cançó de finals del segle passat —un exponent més del que és la poesia popular-religiosa—, que és cantada durant aquest dia: "I en S. Climent en son dia/durant el curs de molts anys/anem tots en romeria/ a la Mare de Déu del Camp./Nostres passats desde lo cel/miren sos nets sant Climentencs./ I en gran fervor sempre constants/anem a visitar la Verge del Camp/". És, sens dubte, una tradició que destaca entre les de més antiguitat i continuïtat de l'Empordà i que segueix encara amb gran devoció el poble de Sant Climent.

Mig poble de Sant Climent Sescebes es donà
cita al santuari garriguellenc de la Mare de
Déu del Camp

Santuari de la Mare de Déu del Camp

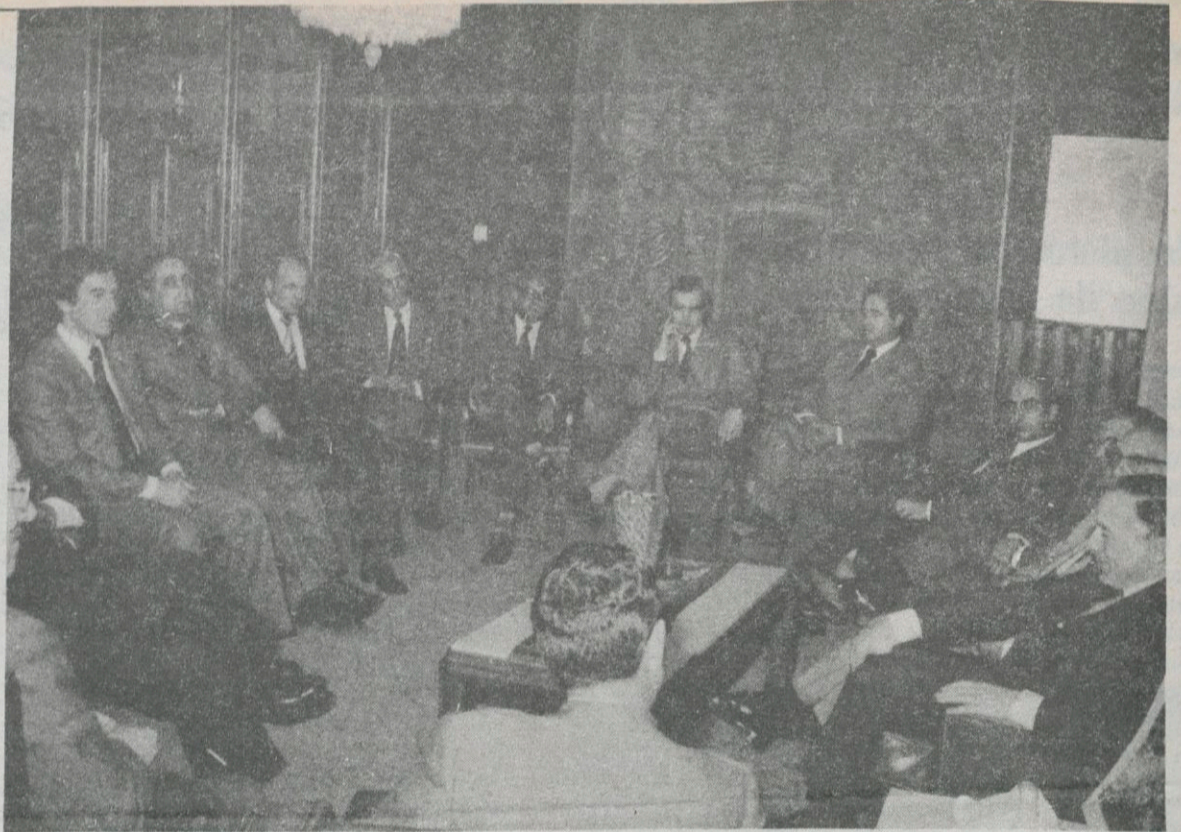

BANCO DE BILBAO / CATALUNYA

El Comité de Dirección del Banco de Bilbao/Catalunya reunióse en Figueres

El pasado viernes, día 22, reunióse en Figueres el Comité de Dirección del Banco de Bilbao/Catalunya, órgano ejecutivo de la nueva estructura creada por el Banco de Bilbao para Catalunya.

El Comité, presidido por don Baltasar Suárez Bernardo, director regional, está compuesto por los directores de la nueve principales sucursales que el Banco tiene en Catalunya, entre las que se encuentran Giro-

Los miembros del Comité de Dirección del BB/Catalunya, durante la visita que efectuaron al alcalde de Figueres, señor Giró Brugués.

Se destacó la importancia que tiene el Empordà dentro de la economía del país

El director regional, don Baltasar Suárez Bernardo, con los medios informativos figuerenses.

Reunión de trabajo del Comité de Dirección del BB/Catalunya.

na y Figueres, de nuestra provincia.

RECIBIDOS POR EL ALCALDE

Con ocasión de esta reunión de trabajo, los miembros del Comité fueron recibidos por el alcalde de la ciudad, don Pedro Giró Brugués, a quien testimoniaron la satisfacción del Banco al reunirse por primera vez en la capital del Empordà.

Posteriormente, el director regional realizó una rueda de prensa con los medios informativos de la plaza, en la que manifestó la atención que el Banco de Bilbao viene prestando al Empordà, en el que el máximo responsable es el señor Puntonet, por la importancia que esta comarca tiene dentro de la economía de Catalunya, en particular, y de la del Estado español, en general.

ESPECTACULAR EXPANSION

El Banco de Bilbao cuenta en Catalunya con 21.120 accionistas, de los que 1.401 son de la provincia de Girona y 690 del Empordà.

Catalunya es la primera región en número de usuarios de la Tarjeta de Crédito-VISA. 251.928 son las Tarjetas que el Banco tiene repartidas en la región, de las que 14.358 tienen circulación en la provincia de Girona 4.932 en el Empordà.

La expansión del último año del Banco de Bilbao ha sido de 36 oficinas en Catalunya y en el primer trimestre del 78 de 15, con lo que la red de oficinas al servicio de Catalunya ya alcanza la cifra de 180, en las que trabajan 2.536 empleados. ■

Palafrugell

Finalizaron las Fiestas de Primavera

"Carrusel Costa Brava": un señalado éxito

(De nuestro corresponsal, Xavier Amir).- A pesar de que el tiempo no quiso colaborar excesivamente al lucimiento del Carrusel Costa Brava, que tuvo efecto este pasado domingo en Palafrugell como epílogo de las Fiestas de Primavera, el lleno que registró nuestra villa, en cuanto a visitantes, alcanzó una de las mayores cotas, por no decir la mayor —sabido es lo difícil que resulta evaluarlo a simple vista—, demostrando bien a las claras que cuando se palpa en el ambiente una buena organización y un importante bullido en la confección de carrozas, la gente acude hasta Palafrugell para vivir esa tarde carnavalesca. Además, por si esto fuera poco, la calidad de las carrozas volvió a su línea habitual, en contraposición a la escasa categoría global de las últimas ediciones. A saber, un éxito total que hace pensar que se ha recuperado de nuevo ese Carnaval por el que, sinceramente, temíamos.

Y en cuanto a carrozas premiadas, hubo acierto en las primeras clasificadas que fueron "Homenatge al taper", que obtuvo el premio de honor; "Génesis", el primero, y "Catalunya 2.000", el segundo, etc., debiendo destacar aquí que la parte emotiva de nuestra tradición le pudo al producto de consumo americanizante, inspirado en "La guerra de las galaxias". Una y otra, a saber los premios especial y primero, estaban realmente a gran altura, y fue ese apartado —creemos— el que decidió.

Y la alegría callejera, el baile de verbena, los confettis y las serpentinas, nos quedaron en la retina hasta un nuevo año que esperamos se parezca al que nos ocupa.

CAPÍTULO DE PREMIOS

Después de amplia deliberación, el jurado discernió los premios de la siguiente forma:

Carrozas

Premio de Honor de 75.000 pesetas a la carroza "Homenatge al taper". Director artístico: Antoni Martín.

Primer premio (60.000 ptas.), "Génesis" (Josep Peiró); 2.º (50.000), "Catalunya 2.000" (Martí Ribot); 3.º (40.000), "Joguina de paper" (Lluís Ros i Pere Pla); 4.º (30.000), "L'oguet de Llafranc" (Pere Bahí); 5.º (30.000), "Geometria U" (Jordi Anglada); 6.º (30.000), "Ovni" (Jordi Fuscafresa); 7.º (30.000), "Palafrugell dintre Catalunya" (Professorat Formació Professional); 8.º (30.000), "Un món de Xauxa" (Joan Galcerán); 9.º (30.000), "Pau, amor i treball" (Ramón Plaja); 10.º (30.000), "L'increïble" (Rafael Casanovas); 11.º (30.000) "Viatges Costa Brava" (Emili Ferrer); 12.º (30.000) "L'abella Maya" (Emili Ferrer); 13.º (30.000), "La vaga dels pagesos" (Félix Rodríguez); 14.º (30.000), "Far

de Sant Sebastià" (Paco Martínez); 15.º (30.000), "Kremlin" (Emili Ferrer); 16.º (30.000), "Després de segar ve el batre" (Lluís Dobaño).

Asimismo, el jurado acordó conceder el premio de 5.000 pesetas a la carroza más alegre: "Joguina de paper".

Comparsas

Primer premio (15.000 ptas.), "Brasilers" (Roser Fuentes y Elisa Ferran); 2.º (12.000), "Bacus" (Clara Guitart); 3.º (10.000), "La deesa de la pluja" (Marilis Comas); 4.º (8.000), "Los negritos del Congo" (Manuel García); 5.º (5.000), "L'any de la picor" (Montserrat Lloret); 6.º (5.000), "Homenatge a Charlot" (Enric Heras); 7.º (5.000), "Ocells exò-

tics" (Engracia Cusi); 8.º (5.000), "Familia 69" (Jovenut de Torroella de Montgri); 9.º (5.000), "Mercat de Palafrugell a Torroella" (Francesc Heredia); 10.º (5.000), "L'enterrament de la sardina" (Josep Lloret); 11.º (5.000), "Argentina 78" (Josep Artigas); 12.º (5.000), "El desenvolupament de la mecànica" (Escuela de Formació Profesional); 13.º (5.000), "L'enterrament de la llibertat" (Joaquim Hidalgo); 14.º (5.000), "Mikey Mice" (Josep Canals); 15.º (5.000), "Els milions d'en Cruyff" (Josep Carreras); 16.º (5.000), "El rei i els seus soldats equivocats" (Antoni Solves); 17.º (5.000), "Desmadre punk" (Antoni Martín Lago).

En "Terra i foc", de La Bisbal

Exposición de "terrissa" extinguida

Organizada por el conocido ceramista Joan Abras, en "Terra i foc", de La Bisbal, se celebra una exposición de "terrissa" extinguida, compuesta por más de 300 piezas de prácticamente toda España y Portugal, de la que destacan las colecciones de tinajas de aceite y de vino, jarras de vino, botijos y librillos, sin que la amplia muestra de platos quede, ni mucho menos, en un segundo término.

En cuanto al material perteneciente a La Bisbal, Abras nos informó que se hallan expuestas en "Terra i foc" piezas que datan del año 1800, éste es el caso del botijo llamado popularmente "mamet", así como variadas muestras de jarrones, jarros, botijos y platos de la más rancia artesanía local.

En las imágenes, pueden ver, amables lectores de 9PAÍS, algunas de las piezas comentadas, expuestas al público.

Xavier Amir

Palafrugell

Mañana, por la noche

Gran Festival Anual, a beneficio de la Cruz Roja

(De nuestro corresponsal, X.A.).— Mañana sábado, día 20, a las 10'30 de la noche y en el night club "Los Almendros" está prevista la celebración, si el tiempo no lo impide, del VI Gran Festival Anual a beneficio de la Asamblea Local de la Cruz Roja, festival que consiste en un avance de la moda femenina con la presentación de modelos para verano, playa e invierno, con

muestras de lencería y de baño. Entre los detalles de la noche, se encuentra el hecho de que todas las señoras y señoritas serán obsequiadas con una flor y que por sorteo serán ofrecidas al público asistente tres prendas y tres obsequios. En cuanto a actuaciones, éstas correrán a cargo de los conjuntos musicales "Continental Group" y "Coincidence" y del grupo de

habaneras "Port-Bo". Presentará el festival, por su parte, el polifacético Lluís Molinas.

Indiquemos, finalmente, que si el tiempo obligara a demorar por unos días el festival en cuestión, ya que se celebra al aire libre para un mayor lucimiento de la gala, la fecha prevista para tal eventualidad es la del día 24 de este mismo mes.

Roses

Durante un acto celebrado en la S.U.F.

Renovación de cargos de la Unión Local Sindical de CC.OO

(De nuestro corresponsal, Martí Balló).— En los locales de la S.U.F., de Roses, celebróse la Asamblea de la Unión Local Sindical de CC.OO., prevista para la renovación de los cargos del secretariado. Asistieron a la misma, los responsables de la Coordinadora del Alt Empordà, quienes explicaron a los delegados de rama y demás asistentes al acto, el desarrollo de las diferentes tesis y conclusiones adoptadas

en el "I Congreso Nacional de Catalunya de CC.OO.", celebrado recientemente en Barcelona.

Por no haberse presentado a la reelección el hasta ahora secretario general de Roses, David Robert, el secretariado saliente presentó una candidatura de unidad que fue aceptada por unanimidad y que regirá la Sindical de Comisiones Obreras en nuestra villa, compuesta por los siguientes miembros: Robert

Cayuela, Antonio Becerra, José Ortega Reverté, José Mesa Ruíz y José García Jiménez.

Se trató también, en el curso del acto, de la situación en las negociaciones de los diferentes convenios que actualmente se debaten (Hostelería, Construcción, Madera y Metal, principalmente) y de las actitudes que los trabajadores deberán tomar frente a las posiciones patronales.

Cuixart
Fita
Granados Llimona
Llonch
Martinell
Ministral
Rocas
E. Vallés
Vicens
F. Vilá
Xargay

CHICOS DE LOS BARRIOS, CHICOS DE TERCERA...?

Soy un chico más o menos traviesillo, un chico cualquiera de los muchos del Barrio de Viviendas del Parque.

Como todos los chicos de Figueres, espero con gran ilusión las Fiestas de la Santa Cruz. Ya sabe usted, los caballitos, los autochoques y todo ese etcétera folklórico y bullicioso que tanto nos gusta a los "peques".

Pero lo que más me apasiona es el CIRCO. ¡El circo me llena de alegría! ¡Me gusta tanto ver trabajar a los payasos! Son muy graciosos, dicen cada chiste, que me destornillo. Mire, señor director de 9PAÍS, hago todo lo posible por no perderme una función. ¿Que cómo me las arreglo, con lo cara que es la entrada? Pues, muy sencillo, ya lo tengo estudiado. Pago la primera función y luego me espabilo con mi amiguito Manolo. El secreto no se lo digo, porque a lo mejor Vd. también se colaría... Le he preguntado a aquel payaso de la nariz colorada, que es amigo mío, y me ha dicho que les cuesta mucho dinero el campo donde se instalan, y que, claro, alguien tiene que pagarlo; y como es lógico, lo tenemos que pagar los chicos, o nuestros padres, pero hay muchos papás que no tienen dinero. Ya podrían tener más consideración los amos de los campos y no cobrarles tanto a los payasos. Así los chicos podríamos ver todas las funciones. Mire, a ver si lo dice desde su periódico y el próximo año este señor dueño del campo es más considerado.

Pero el problema no ha terminado para los chicos de este barrio; como no tenemos otro sitio, porque aquí en nuestro barrio se han olvidado del Parque Infantil, pues jugamos en este campo.

El circo se marchó, el problema quedó. ¡Qué solar han dejado! No se lo puede usted imaginar, y gracias que la tramontana lo ha barrido un poco y esos señores y chicos que se dedican a recoger cosas para vivir, que se han llevado los trastos, pero aún queda lo suyo... El panorama no es nada agradable. Y es ilógico que ese señor, dueño del campo, o quien sea que cobra tanto, no distraiga algo en limpiar el solar de tanta inmundicia. He llegado a creer que los chicos de los barrios, somos también chicos de tercera.

En este barrio no tenemos parque infantil, no tenemos campo de deportes, ni biblioteca, ni colegio. Sólo ese campo. Y eso será mientras no construyan casas. ¡Un campo sucio o la calle! Aquí, en nuestro barrio, eso de la campaña de la limpieza no ha llegado. Parece ser que solamente es para el

centro de la ciudad, para que los turistas no tropiecen con un papel y se caigan.

Creo que la democracia también debe llegar a los chicos de los barrios, y ese eslogan que dice: "La cultura i la netedat formen part de la ciutat", que también se acerque a nosotros, porque las dos cosas nos faltan: limpieza y colegios.

*Un chico traviesillo del
Colectivo de las Viviendas
del Parque
(Figueres)*

ORDENACION DE LA ENSEÑANZA DE EDUCACION FISICA

El pasado miércoles, día tres de mayo, se ha reunido la Asamblea Provincial de Enseñantes de la Educación Física con el objetivo de ser informada sobre el Anteproyecto de Ley de "Ordenación de la Enseñanza de la Educación Física"; hacer un estudio de la problemática que se desprende del citado Anteproyecto de Ley y adoptar el plan de acción que los enseñantes de Girona propondrán a la reunión plenaria de la Coordinadora de Enseñantes de la Educación Física.

La comisión de redacción de este Proyecto de Ley ha estado formada por los representantes del Ministerio de Educación y Ciencia, dos representantes del Ministerio de Cultura (uno de los cuales estaba en representación del Consejo Superior de Deportes), un representante del Colegio Oficial de Profesores de Educación Física (con claros intereses dentro del Ministerio de Cultura), un representante del AMPEFEU y un representante de los profesionales de la Educación Física. Se ha intentado llegar a una solución de consenso, pero este se ha visto roto a la hora de presentar las enmiendas al Proyecto de Ley, ya que el Consejo Superior de Deportes (se citan palabras textuales) "se compromete, en un plazo no superior a diez laborables, a presentar una propuesta reformada fundamentada en el texto articulado del anteproyecto redactado", con lo que intenta tirar por tierra toda la labor realizada y que este Anteproyecto de Ley se quede simplemente en esto sin que pueda llegar a ser Ley.

Es importante señalar que el Consejo Superior de Deportes intenta redactar una Ley de Educación Física y Deportes con el objetivo de obtener la exclusividad en estos campos y una dependencia total de la Educación

Física al deporte. En este punto hay que recordar el cambio de denominación que este Organismo sufrió por Real Decreto de 27 de agosto de 1977, por el que se aprueba la estructura orgánica y funciones del Ministerio de Cultura; su antigua denominación de Centro Superior de Educación Física y Deportes, se transformó en Consejo Superior de Deportes, donde ya no aparece el término Educación Física y donde a pesar de lo cual, sigue teniendo o intentando tener competencias en el campo de la Educación Física.

El Consejo Superior de Deportes ya demostró en la pasada Asamblea General del Deporte, celebrada en Madrid a mediados de diciembre pasado, todo lo que puede dar de sí en temas docentes y concretamente de Educación Física, cuando olvidó totalmente a los profesionales de la Educación Física y demostró a la opinión pública y a los Partidos Políticos (muchos de ellos abandonaron la Asamblea) como la Administración sigue obrando desde la estructura jerárquica olvidando totalmente la participación de la base y, lo que es más importante, buscando solamente los intereses del deporte de élite y despreciando y olvidando el derecho a la práctica de la Educación Física y el Deporte que tiene todo ciudadano.

Por favor, señores del Consejo Superior de Deportes, recuerden que el Deporte, en el plano educativo, es simplemente un medio de la Educación Física y que no se puede supeditar el todo a la parte. Sigán inventando frases grandilocuentes como "Deporte para todos" sin ni tan siquiera intentar poner los medios para que pueda convertirse en realidad. Sigán formando únicamente su deporte de élite y sigán sintiéndose justificados porque, por ejemplo, la Selección Nacional de Fútbol asista a los Mundiales, pero no olviden que el dinero que están administrando es un fondo público.

La Educación Física en la enseñanza debe estar totalmente dirigida por el Ministerio de Educación y Ciencia, ya que sus objetivos son entre otros, una mejora orgánica, una mejora de la salud, una mejor adaptabilidad del ser humano con su entorno y un equilibrio armónico de todas las facultades humanas. Como fácilmente se desprende de lo anterior, la Educación Física escolar tiene unos objetivos muy particulares, por lo que, señores del Consejo Superior de Deportes, dedíquense a su deporte, no quieran ser curanderos en un campo que no es

el suyo y dejen que de la Educación Física escolar se ocupe el Ministerio de Educación y Ciencia, ya que la sociedad y los profesionales de la Educación Física se lo agradecerán.

J.H.C.
(Girona)

VA DE GUERXOS!

En llegir "Un paral·lelisme guerxo" —9PAÍS, 11 de maig—, m'he quedat francament sorprès; sorprès que qui no fa més que repetir com és de democrata, ho faci en un to d'atac personal, to que fins ara només era emprat a "El Alcázar". Per menys, els senyors Rosons varen fer segrestar l'"Entreviu".

El meu pare no respondrà pas als insults, ni farà segrestar 9PAÍS. Ell és força més democrata que els d'aquest col·lectiu i sap escoltar serenament les opinions dels altres —i, a més, "no ofèn qui vol, sinó qui pot".

Jo no vull callar, perquè m'he sentit ofès, no com a fill seu, sinó com a democrata que sóc, i en nom d'aquesta democràcia recullo el guant.

Ja n'estic fart de sentir que Convergència —la Lliga d'ara— sigui "la més democrata, la més d'esquerres (del centre) i l'única catalanista sense escissions, al servei de Catalunya sense defeccions, vendes ni traïcions". Així varen enfocar la campanya per a la propaganda del 15-J, amb la creença que es menjarien el món, i es varen quedar a mig. Justa penitència i just càstig pel seu pecat d'orgull satànic.

Llegint atentament el "paral·lelisme guerxo", veig que acusar d'"utilitzar l'insult, la demagogia, la insinuació malèvola, el tòpic i el confusionisme", "la baixesa de to i la manca d'estil en un atac a CDC", només perquè s'ha escrit que fessin "atenció els seguidors cecs i embadalits d'aquells líders que perden el contacte amb el poble", és sortir-se de mare. No és així que arribarem a fer "una Catalunya millor, més digna, més lliure i més forta, vàlida per a tots els qui hi vivim i hi trebalem".

Com que jo no havia nascut quan la proclamació de la República a Barcelona, no em crec amb "l'autoritat moral o científica" per dir si uns fets eren o no "falsos, esquemàtics i man-

cats de rigor". Els qui varen viure aquells temps, si que poden dir el que varen veure; i si el que varen veure els varen portar a unes conclusions. I no ens és lícit a nosaltres deduir que aquelles conclusions a què varen arribar foren o no "unes conclusions arbitràries, parcials, problemàtiques, confusionàries, inconscients i mancades de rigor".

Per acabar, no crec que "Paral·lelisme" fos escrit amb la intenció d'"aspirar a l'Alcaldia de Figueres"... ni que "Paral·lelisme" suposi cap vinculació al PSOE. Cap d'aquests motius ni vinculacions no existeixen en Josep Maria Ametlla ni en mi, sinó una intenció de fer "una Catalunya millor, més lliure, més justa i més digna" i, sobretot, sense catalans de primera i de segona, ells i els altres.

J. Ametlla i Rivas
(Figueres)

MAS SOBRE "MEU" MASSOT

Quiero exponer mi contrariedad referente a la "Exposición d'Art Abstracte Empordanès", realizada en el Museu de l'Empordà, al comprobar con mi visita la ausencia de uno de los más representativos pintores abstractos ampurdaneses, el desaparecido Bartolomé Massot, querido y recordado por todos los figurenses.

Asimismo, los comentarios de varias personas amantes y conocedoras del Arte se centran en el porqué no existe ningún cuadro en nuestro museo de "Meu" Massot, siendo este inolvidable artista homenajeado por la prensa española y extranjera, habiendo incluso salido en un reportaje en nuestra TVE.

No obstante, en esta exposición figura el francés-rusovasco y norteamericano, Kurakin, cosa que nos extraña en gran manera.

Deseo o deseamos, pues hablo en nombre también de varias personas amantes del Art Empordanès, que por parte del Patronato del Museu de l'Empordà o de la conservadora de este centro, doña Alicia Viñas, se aclaren las causas que motivan esta ausencia del gran artista "Meu" Massot.

Carlos Coll
(Figueres)

9PAÍS

Telèfon
50 57 63

KIOR'S
JOAN ORTIZ

TAPISSERIES
MOQUETES - CORTINES

PARQUETS, REVESTIMENTS DECORATIUS

c/. Tarreres, 16 - Telèfon 50 36 81

FIGUERES

Fútbol

Triste adiós a la Liga, en el feudo "unionista"

Figueres, 2 - Montsó, 0: Se venció..., pero no hubo alirón

(De nuestra Redacción, por Joaquim Ballester).— No tuvo demasiados quebraderos de cabeza el colegiado Sr. Español, para dirigir este último partido liguero. Su labor en líneas generales podemos considerarla como de regular. Aunque, tuvo una decisión, que fue bastante discutible. Al m. 43 y con empate a cero, anuló un gol a Fernández, por considerar que el ariete local, al efectuar su remate de "tijeras", había incurrido en juego peligroso. Anteriormente a los 35 ms. enseñó la cartulina a Cortada.

ALINEACIONES

FIGUERES: Miret (2); Semis (4), Cortada (3), Torrens

(3); Bartolomé (3), Busquets (2); Vilarrodá (3), Duran (2), Fernández (3), Pagés (3) y Echegoyen (3). A los 40 ms. Nogué (2) relevó a Duran. Al m. 83 Cros (-) hizo lo propio con Busquets.

AT. MONTSO: Justribó; Delgado, Cabrero, Irisarri; Carreño, Cambón; Chirri, Laporta, Agón, Romea y Otin. Faltando un minuto para el descanso, Ramiro ocupó el puesto de Carreño y al m. 74 López suplió a Irisarri.

GOLES

Ninguno en la primera mitad. A los 2 ms. de reanudado el juego, el lateral Semis, inició un avance hacia el área contraria y

al borde de la misma, lanzó un bonito chut que batió irremisiblemente al cancerbero Justribó. A los 28 ms. después de ser lanzado un saque de esquina, Fernández resolvió un barullo y se anotó el 2-0 definitivo.

MEDIOCRE PRIMERA PARTE

No fue nada brillante la actuación de los figuerenses en la primera mitad. Faltaba garra y profundidad en sus avances. Aunque, el dominio era más acusado por parte local, el meta forastero no tenía demasiado trabajo para resolver. Los pupilos de Coll, daban la sensación de que ya todo estaba hecho en

Comentario de la última jornada

"El "Nàstic", a Segunda División "B"

(De nuestra Redacción, por J.B.U.).— Se acabó lo que se daba. El Tarragona logró su objetivo y ya es nuevo equipo en la segunda división. Como era de esperar, se deshizo fácilmente del Horta logrando una victoria por goleada. Quedó empatado con el Figueres en igualdad de puntos, pero su mejor average le llevó al ascenso de categoría.

Nuestro once representativo, también se despidió con triunfo pero tuvo que contentarse con

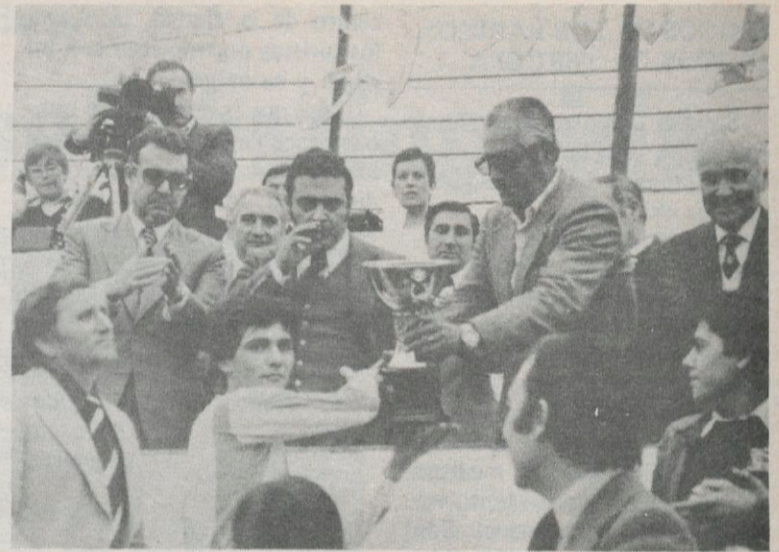
el sub-campeonato. Aunque, ello no empaña una gran temporada cuajada de importantes logros. Sólo uno podía subir y el Tarragona por poco, lo consiguió. Otra vez será...

El Endesa logró un buen tercer lugar y el Andorra el cuarto. Mientras que el Barcelona al final quedó quinto. Estos cinco clubs, creemos que, a lo largo del campeonato, han sido los más regulares y que por tanto su clasificación está acorde con sus méritos.

Tras estos, una corte de equipos que sin ser envidiosos ni envidiados han quedado en zona tranquila. Pero en la cola, tres equipos habrán dicho su último adiós al grupo terceril. Oliana, Montcada y Vic, descienden a Regional.

CLASIFICACION FINAL: Manuel Pagés, 120 puntos; Echegoyen, 111; Bartolomé y Vilarrodá, 109; Cortada, 105; Miret, 89; Ornad, 86; Durán, 84; Torrens y Fernández, 83; Busquets, 79; Semis, 65; Cros, 56; Nogué, 47; Calvo, 22; Vilar, 19; Martínez, 15, y Salazar, 7.

N. de la R.— Nuestra más cordial enhorabuena a Manuel Pagés, que ha sabido conquistar brillantemente el trofeo que 9PAÍS otorga al jugador de la U.D. Figueres más regular de la temporada de Liga 1977-78. La entrega del mismo se efectuará en fecha próxima que, oportunamente, se anunciará.

este campeonato. Que el "Nàstic" lo tenía todo a su favor y que una victoria más o menos amplia, no iba a cambiar nada. Así iban pasando lentamente los minutos y nada de nada. Importante se entiende.

MEJORIA EN LA SEGUNDA

En efecto, en la continuación, llegó muy pronto el primer tanto de la tarde y se espabilaron un poco los dos equipos. Pues, el conjunto visitante quiso anular esta ventaja y no se doblegó. Pero el segundo gol no tardaría en llegar y entonces sí, los veteranos elementos del once rival, acusaron en gran manera el segundo zarpazo figuerense.

FERNANDEZ, MAXIMO GOLEADOR

Ya se han comentado los dos goles locales y que uno de ellos lo contabilizó el delantero Fernández. Pues bien, este tanto sirvió para que dicho jugador se erigiera en el máximo goleador

del equipo "unionista". Antes de iniciarse el encuentro, tanto Fernández como Vilarrodá llevaban en su cuenta particular 18 goles. Al no conseguir ninguno Vilarrodá, el espigado ariete Fernández, decantó la balanza a su favor.

ADIOS A UN CANTERANO

Con este último acto futbolístico, se despidieron algunos jugadores. Como es natural, habrá algunas bajas. Pero quizás la más importante, la de Pedro Vilarrodá, que en este partido lucía el brazalete de capitán. No pudo marcar ningún tanto en esta despedida y por una diana fue rebasada en favor de un compañero. No importa, lo principal era el triunfo del equipo.

Pero recordando anteriores actuaciones y una brillante trayectoria futbolística, toda ella en nuestra ciudad; no podemos por menos que desearle muchos éxitos en su nuevo club. Suerte "ché" Vilarrodá.

Ajedrez

Partidas comentadas

por Jordi Balagué

La partida de hoy se celebró en el Torneo de Tallinn 1977.

POUTIAINEN - THAL

1. P4AD C3AR 2. C3AR P4AD 3. C3A P4D (con esta jugada se llega a la variante abierta de la apertura Inglesa) 4. P×P C×P 5. P4R (parece mejor 5. P3R, preparando P4D) C5C (evitando 6. P4D mediante la amenaza 6. ... P×P 7. C×P D×C 8. D×D C7A+) 6. A5C+ C8-3A 7. P3TD C6D+ 8. R2R C5A+ (es mejor que 8. ... C×A porque mantiene la tensión) 9. R1A C3R (con posición muy compleja) 10. P4CD P3CR 11. P×P A2C 12.

P5R C4D 13. C×C D×C 14. A2C 0-0 15. C4T D5T 16. A×C (si 16. P4D sigue 16. ... T1D con gran ventaja del negro) P×A 17. R1C (para evitar un molesto jaque con A3TD+, que, a la vez, comunica a las torres) T1D 18. A3A T4D 19. T1C (no vale 19. P4D para defender el peón de rey, por 19. ... A×P) A×P 20. T4C D3A 21. A×A D×A y el blanco abandona ante la mortal amenaza de 22. ... T×PD 23. D×T D8T+ seguido de mate, y si 22. P4D el negro podría continuar con 22. ... A5C 23. P3A (no 23. D×A por 23. ... D8R++) D6R+ 24. R1A A4A y si 25. C2C TD-1D; si 25. T3C D×PD; si 25. P4CR A6D+ 26. R2C A7D y en todas las variantes el negro sale ganando.

I Trofeu de la Generalitat

20 Mayo: a las 19,30 Sant Andreu - Figueres; a las 21,30 Terrassa - Girona

24 Mayo: a las 21 Girona - Sant Andreu; a las 21 Terrassa - Girona

28 Mayo: a las 21 Figueres - Girona; a las 21 Sant Andreu - Terrassa

Los partidos de vuelta se celebrarán los días 4, 7 y 11 de junio.

Bolsa de Trabajo

AUXILIAR administrativa desearia trabajo para oficina a horas a convenir. Razón llamar de 12 a 1. Tel. 50 26 58.

CHICA para dependienta se ofrece. Razón señorita Fernán-da. Tel. 77 03 06.

TECNICO ELECTRONICO INDUSTRIAL. (Maestria Industrial) soltero, libre del servicio militar, idiomas inglés y francés, carnet de conducir de 2ª, desearia trabajo en el ramo. Tel. 50 57 63.

JOVEN amplias experiencias en ventas, cultura nivel universitario y conocimiento decoración y ebanisteria con amplio local y coche propio desearia trabajo. Razón Tel. 50 57 63.

S'OFEREIX estudiant de puericultura per a tenir cura de nens. Telèfon 50 05 54 extensió 10 Riumors.

SE OFRECE chófer con carnet de 2ª. Razón Tel. 50 57 63.

Espectacles

Cinema Juncària
Divendres, dia 19, nit; dissabte, dia 20, nit; diumenge, dia 21, tarda i nit: "Secretos de alcoba" i "El otro señor Klein"

Cinema "Las Vegas"
Dissabte, dia 20, nit; diumenge, dia 21, a partir de dos quarts de quatre de la tarda: "Elias el gitano" i "La Viuda andaluza"

Cinema El Jardí
Diumenge, dia 21, a partir de les quatre de la tarda: "Secretos de alcoba" i "El otros señor Klein"

Sala Edison
Divendres, dia 19, dissabte, dia 20, nit; diumenge, dia 21, tarda i nit; "El Taxi Malva" i "Yakuza"

Cine Patronat
Diumenge, dia 21, a dos quarts de cinc de la tarda: "Caray que palizas" i "Las hijas del Cid"

Cinema Savoy (Art i assaig)
Fins al 22 de Maig: "Cuentos Inmorales"
(Versió original amb subtítols. Sessions diàries, llevat dels dimarts. Tarda sessió seguida. Nit sessió única, a les 10

Metges de guàrdia

Diumenge, dia 21
Dr. Jaume Bertrán González
C/ Dr. Burgas, n.º 10, 2.ª

Telèfons urgents

- Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
- Clinica Catalunya 50 15 39
- Clinica Figueres 50 31 00
- Creu Roja 50 36 50
- Hospital 50 14 00
- Ajuntament 50 01 00
- Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
- Bombers 50 00 80
- Polícia 50 09 29
- Guàrdia Civil 50 13 55
- Taxis 50 50 43 i 50 00 08
- Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Farmàcies

- Dia 19, divendres**
Ferran - Pujada del Castell, 6
- Dia 20, dissabte**
Deulofeu - Monturiol, 19
Vidal - Sant Pau, 38
(Només tarda de 4 a 8)
- Dia 21, diumenge**
Deulofeu - Monturiol, 19
- Dia 22, dilluns**
Vidal - Sant Pau, 38
- Dia 23, dimarts**
Bonmatí - Rambla, 10

Biblioteques

Biblioteca Popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5 a 8 de la tarda.
Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5,30 a 9. Dissabtes de 10,30 a 1.

Exposicions

Art. 3.- Clapera Mayà Cúpua.- Col·lectiva
Obanos.- A. Freixas
Rhodas.- Josep Meneses
Victoria. Ultima col·lectiva:
Abrás, Comellas, Artigans, Molons, Massot, Manera, Nonell, Planas Puig, Estrada Vilarasa, etc.

El temps

maig	Temperatures en graus C.		Viento dominante Velocidad Kms/hora	Lluvia en litros por m ²	Horas de sol despejado en horas y minutos
	MÁXIMA	MÍNIMA			
13	17	11'5	N 40		0
14	15	11'5	N 6		1
15	16'5	9	S 2		0'20
16	20'5	12	S 5		6'10

Datos facilitados por el Observatorio del Colegio "La Salle" de Figueres.

Demografia

Xavier Aranda Torres, Lúcia Cortés Soriano, Daniel Campmol Sauca, Oscar Muñoz Guijarro, Joan Manuel Rodríguez García, Joan Josep Gil González, David Pavón Carmona, Josep Lluís Santos Carbonera, Patricia Carpio Muñoz,

Francesc Lozano García, Vanesa Balmón Romo, Sara Juncá Iglesias, Mercè Baiges Blanco, Francesc Hortal Romera, Rafael Puig Cabalga, Carolina Yribarnegaray Hernández, Vicenç Cortés Seguí, Alain Welzel, Sergio Alfonso Núñez, Mónica

García Tejada, Elena Faig Vila, Angel Iter Hernández, Rafael Naranjo Ferrera, Marta Lara Joher, Maria Teresa Temprado Sánchez, Sara Insa Aguilar, Lluís Plujá Juandó, Marta Triadó Culler, Jordi Jurado Vidal.

Naixements

UNICEF

FIGUERES

Anuncis breves

Interesa comprar R-5 semi-nuevo. Los interesados deben dirigirse a esta redacción o bien llamar al Tel. 50 58 93.

SI TENIU documents vells, llibres de memòries, manuscrits, gravats, porteu-los a Jordi Geli, Muralla, 10-3º - FIGUERES. S'atendran consultes, valoracions i eventualment es compraran. Màxima discreció i seriositat.

Interferències

Interferències

"El Tintero" vingué amb vint anys de retard. Avui, són els patrons i dirigents d'empresa els qui es veuen amb la corda al coll.

***

No endevinem gairebé si "Nuestras islas" és un reportatge turístic, naturalístic o camèlístic. El cas és que si es volia imitar en Coustaud, ni de bon tros s'hi apropen.

***

La "Vuelta Ciclista a España" feta pels estrangers se la varen endur, naturalment, els estrangers. Enhorabona i a veure si ens serveix per al mercat comú europeu.

***

"Conoce usted España" tracta d'induir els espanyols a no sortir enfora. Esperem que els turistes no tindran a casa seva un programa semblant.

***

F. Garrido Pallardó

Vàrem veure poca boxa i un Duran més aviat Blandan. Si els apunygadors sobressin a preu feu, tot aniria més llatí.

***

Si deixem de fumar, quin altre impost ens pujaran?

***

Com això del begoteig. Trobem que els fumadors i els embriacs es sacrifiquen pel bé de la comunitat amassant sous de funcionaris.

***

El "Cine religioso" no ho era pas, segons un capellà postconciliar. Es curiós com s'alteren els punts de vista i la roba que duen els capellans postconciliaris.

***

Divendres, 19; Sants Pere Celestí, papa, lu, ab., Joan de C. i Sta. Prudència. **Dissabte, 20;** Sants Boi i Alexandre, ms., Anastasi, bbe. i Bernardí de Sena. **Diumenge, 21;** La Santíssima Trinitat. Sts. Secundí i Donat i Sta. Gisela. **Dilluns, 22;** Sants Timoteu i Emili, mrs., Otó, cf. i Sta. Rita de Casia.

GALERIA DE ARTE OBANOS

Dibujos y acuarelas de A. Freixas
Del 15 de Mayo al 3 de Junio
Horas visita de 10 a 1 y de 1 a 8,30

COMPRO PIANO O PIANOLA

Tel. 20 63 86 y 20 03 19

COSES

Complements decoratius antics i moderns

Torras i Bages, 23

FIGUERES

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom _____
Adreça _____
Població _____ Telèton _____
Forma de pagament _____
Presentació factura _____ Data i signatura _____
Gir postal _____
Taló bancari _____

CONDICIONS

6 mesos (50 n.º) 700 ptes.
12 mesos (100 n.º) 1.400 ptes.

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (6 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses d'envio.

Millorem el nostre català

Per Maria Lluïsa Rodríguez i Peraferrer/i

Primer que res, comproveu l'exactitud del vostre passat exercici: xeringa, cuixa, flexió, exigir, bruixa, complex, caixa, fluix, explosiu, maduixa.

PARLA

Ens diu el diccionari, que l'equitació és l'art de muntar a cavall. Referent a aquest esport, podem remarcar també algunes irregularitats de la llengua parlada.

Així, en el col·loqui, trobem mots forasters com "jinete", "espuela" i "cabalgar", que progressivament cal anar substituint pels mots catalans: "genet" o persona que munta a cavall, "esperó" o roda dentada que serveix per a punyir els flancs del cavall, i "cavalcar", que de manera general significa anar a l'esquena d'un animal.

ESCRITURA

Passem a estudiar aquesta vegada l'ortografia dels mots compostos.

Aquests mots són escrits generalment formant una sola paraula. Ex.: capficar, apagallums...

Excepcions: S'intercala un guionet entre els elements dels compostos següents:

Aquells que el primer mot dels quals acaba en vocal (sense ser un prefix) i el segon comença en r, s o x. Ex.: escuraxemeneies, para-sol...

Els formats per dos adjectius del tipus de: físico-químico, anglo-saxó...

Els compostos amb els prefixos: pseudo, sots, vice i ex: sotssecretari, pseudo-derivat, ex-president, vice-president.

I els mots:

No-res, poca-solta, poca-vergonya, cap-i-cua, corre-cuita, mata-degolla, nord-est (i similars), nord-americà, adéu-siau...

Exercici: Deixeu junts o separeu els mots següents:

Barbaros, catalanoaragonès, pseudocompost, comptagotes, pocasolta, nores, vicerector, palplantat, sudest, alatrencat.

La propera setmana podreu corregir aquest exercici. Qualsevol dubte que tingueu, podeu consultar-lo a "Millorem el nostre català". 9PAÍS. Carrer de Lasauca, 21. Figueres.

Adreçada als pescadors de Roses i Llançà

Nota de l'Esquerra Republicana de Catalunya

El secretariat permanent de la secció comarcal d'E.R.C., davant la nota que sortí en el número anterior del periòdic 9PAÍS, i que feia referència a l'assumpte dels pescadors de Roses i Llançà, vol aclarir el següent:

1er.— Es diu que la nota de premsa que motivà la polèmica era signada per tots els partits polítics de Llançà. Això no és cert, car només el PSC (c)-PSOE signava el comunicat en qüestió i, per tant, ell és l'únic responsable.

2on.— Critiquem obertament la posició del PSC (c)-PSOE, en fer un tipus de política en aquest cas incongruent, que ha

portat a un enfrontament inútil entre els pescadors de Llançà i Roses, cosa que és negativa en tots els aspectes.

3er.— Aquest secretariat d'Esquerra Republicana de Catalunya (Comarcal Alt Empordà) proposa una reunió conjunta de delegats que representin als pescadors de Roses i Llançà, per tal d'aconseguir, mitjançant el diàleg, unes solucions que, preses conjuntament, perpetuïn els laços de germanor entre els homes del mar d'aquests dos pobles.

Nosaltres creiem fermament que és parlant com la gent s'entén.

Fem-ho!

Espolla: Dissabte, acte informatiu sobre l'expropiació forçosa

(Redacció).— La Comissió de Defensa del Patrimoni Natural, Artístic i Arqueològic d'Espolla ens ha fet arribar el següent comunicat: El proper dissabte dia 20 a les 19 hores, als locals de la Societat La Fraternal d'Espolla, tindrà lloc un acte informatiu per a analitzar la situació creada arran de l'expropiació forçosa per part de

l'Exèrcit d'una part del terme d'aquest poble. Degut a les implicacions de tota mena que comporta una tal decisió en els àmbits de l'ecologia i altres, a més de la indubtable gravetat per a l'interès públic de les comarques gironines, han estat convidats: la Comissió per la Defensa dels Aiguamolls, la Comissió de Defensa del Medi Ambient

de Girona, la Comissió de Defensa dels Volcans de la Garrotxa, la Comissió de Defensa del Ter, la Comissió de Defensa de l'Arquitectura Popular de L'Escala, L'Institut d'Estudis Empordanesos, la Unió de Pagesos i tot organisme, entitat, partit o persona disposats a debatre aquest problema.

Amb força indiferència

Diumenge vinent, eleccions per a les Cambres Agràries

Unió de Pagesos demana l'abstenció

(De la nostra Redacció, per Josep Playà i Maset).— Demà passat, diumenge, tindran lloc definitivament les eleccions per a vocals de les Cambres Agràries. Tot i la indiferència que regna en l'ambient del camp, a altres nivells es dona gran importància als seus resultats per les evidents implicacions polítiques que comportaran.

LA MAJORIA DELS CANDIDATS SÓN INDEPENDENTS

Podran anar a votar totes les persones inscrites en el cens agrari, les quals elegiran una llista de persones que es convertiran en els vocals de cada poble. Aquests elegiran després un president i vice-president per cada Cambra local, i hi haurà també una articulació provincial i estatal. En els pobles de menys de 250 electors, s'elegiran sis noms, d'entre els candidats presentats o si no n'hi ha cap d'entre tots els votants, i en sortiran elegits com a vocals les vuit persones amb més vots. Als pobles de més de 250 electors es votaran llistes de 12 noms i aquesta serà la xifra de vocals.

A l'Alt Empordà són 61 les Cambres locals que es constituïran, amb un cens de 3780 possibles electors, mentre que al Baix Empordà n'hi ha 34, amb 2145 electors.

Divendres passat, dia 12 de maig, ja foren proclamats oficialment els candidats, d'entre els quals n'hi havia de l'Agrupació de Pagesos de Girona, de l'Associació de Joves Agricultors de Girona i de la Unió de Trabajadores del Campo, essent, però, la majoria dels candidats independents.

UNIÓ DE PAGESOS: ABSTENCIÓ

Cal recordar que aquestes eleccions han estat i són encara molt polèmiques, havent-se ja modificat el decret que les regulava i ajornat un cop, ja que s'havien d'haver celebrat el passat dia 30 d'abril. La Unió de Pagesos, considerat el sindicat més important del camp català, s'hi ha oposat i demana l'abstenció, basant-se sobretot en tres motius:

—El cens agrari és discriminatori, no podent votar molts pagesos (joves i dones, sobretot) i, en canvi, sí que ho poden fer molts propietaris deslliats de la terra.

—A nivell provincial existiran unes entitats de serveis agraris, on al costat dels pagesos s'asseuran representants de les indústries de pinsos, dels escorxadors, etc., és a dir, gent amb interessos diferents i fins oposats als dels pagesos.

—Els patrimonis dels sindicats i cooperatives incautats el

1939 passaran a les noves cambres i dependran del Ministeri d'Agricultura, quan "essent de tots els pagesos, caldria convertir-los en cooperatives al servei de tothom".

Per això, i per altres aspectes (possibilitat del vot per correu, estructura centralista, marginació de la conselleria d'agricultura de la Generalitat), la Unió de Pagesos s'hi oposa considerant que "el que vol el govern, fonamentalment, és continuar controlant la pagesia", segons digueren en una roda de premsa.

En canvi, els altres sindicats del camp sí que les accepten, ja que consideren que és un camí vàlid per a la representació dels pagesos i demanen a tothom que hi participi.

DESINTERÈS

Cal afegir que la propaganda realitzada a la nostra comarca tant a favor del vot com en contra ha estat molt reduïda. Tan sols és possible de veure alguns cartells oficials amb força colorines que, enganxats pels carers, conviden a votar.

De totes maneres, l'interès i la informació existents són molt minsos en relació amb la importància i repercussió que, sobre el futur del camp, poden tenir aquestes eleccions.

Demà, al Museu de l'Empordà

Reunió del Cercle d'agermanament Occitano-Català

Paisos Catalans". A continuació, i en el transcurs del mateix acte, es farà la presentació del Cercle d'Agermanament Occitano-Català, l'explicació dels seus objectius i finalitats, fiant l'acte amb un col·loqui i recollida d'adhesions.

L'acte de demà a Figueres —nexe privilegiat entre Catalunya i Occitània— pot contribuir a fer prendre consciència a molts empordanesos i catalans del fet occità, potser massa desconegut i que mereix una creixent atenció.

Automòviles GARCIA

En Venta

Renault R-12 GE Letra D	Seat 850 GE Especial
Renault R-6 GE Letra A	Seat 850 GE Normal
Renault R-6 GE Muy bien	Seat 600D GE Ultima serie
Seat 127 GE Letra C	Seat 600D GE Ultima serie

y otros de distintas marcas y modelos
Puesta a punto y debidamente revisados
Facilidades de pago
c/. La Junquera, 27, Tel. 50 51 31 - FIGUERAS

SE VENDE DE PARTICULAR A PARTICULAR UNA FINCA RÚSTICA DE 31 VESANAS (75.000 m² aprox.) SITO EN DELFIÀ (ENTRE GARRIGUELLA Y RABÓS) QUE LINDA CON RÚSTICAS DELFIÀ CON AGUA MEDIANTE POZO Y POSIBILIDADES DE LUZ. PRECIO A CONVENIR A PARTIR DE 0,30 Pts. PALMO CUADRADO. RAZON L. PALLE. TEL. 50 28 24 DE 2 1/2 - 4 9 en adelante.